

ZARJA

LIST ZA AMERIŠKE SLOVENKE

LETO VI — ŠTEV. 1

JANUARY, 1934

VOL. VI — NO. 1

ALBINA NOVAK:

VSTOP SLOVENSKE ŽENSKÉ ZVEZE V LETO 1934

Leto 1933, ki je prineslo trpečemu človeštvu več slabega ko dobrega, je zatonilo v svoj zaton. V tem mesecu smo prestopili prag novega leta, o katerem želimo in upamo, da bo v vseh ozirih boljše kakor je bilo lansko, ko je počivala skoraj vsa svetovna industrija in ko mnogokrat ni bilo niti sredstev za skromen življenjski obstoj. Malodušno pa bi bilo, ozirati se v preteklost ter tarnati za tem, kar je minilo. Z vstopom v novo leto so se pojavili pred nami novi problemi in nove dolžnosti, katere bomo morale kot zveste članice naše Slovenske Ženske Zveze točno izpolnovati, če hočemo, da bomo napredovale, ne pa nazadovale.

Glavna moč vsake organizacije leži v številu njenega članstva. Čim večje je to število, tem večja in solidnejša je finančna podlaga organizacije, in tem večja sta tudi moralni vpliv in ugled, ki ga taka organizacija izvaja.

Naša dična Slovenska Ženska Zveza je razpisala s prvim decembrom kontest za pridobivanje novih članic, o katerem upamo, da se bo sijajno obnesel in pokazal zadovoljive uspehe. Materialne in moralne dobrote, ki so jih deležne članice naše Zveze, so tako velike in daljnosežne, da je pristojbina, ki so jo obvezane plačevati, v primeri ž njimi malenkostna in skoraj neznatna. Z dobro voljo bo to pristojbino vsaka utrpela, zavedajoč se, da ji bo ta mali in neznatni znesek omogočil postati članica velike družine slovenskega ženstva v Ameriki, ki se trudi, da dvigne slovensko ženo med našimi naseljenci na mesto, katero ji pripada.

Žena in mati je steber družine in njej bi moralo iti prvenstvo družine povsod, tudi pri nas! Slovenska Ženska Zveza vpliva vzgojno in blagodejno na svoje članstvo, ki ima pri Zvezi enake pravice in enake dolžnosti. In čim večje in silnejše bodo naše vrste, tem več koristnega in lepega bomo lahko ukrenile v svoj dobrobit.

Na vas se apelira, cenjene sestre, da

se z vnemo in iskrenostjo podaste na agitacijo za nove članice; naše geslo naj bi bilo: Vsaka naj pridobi vsaj eno novo članico! Pomislite, pridobiti eno samo novo članico, ne bo tako težavno in za to ne bo morda niti potrebno mnogo prigovarjanja, in kako velik bi bil v primeri s tem naš moralni uspeh! Takorekoč preko noči bi se število našega članstva podvojilo, kar bi pač bilo najlepše plačilo in zadoščenje vsem onim, ki so izpregovorile v ta namen iskreno, dobro in pošteno besedo. Naša Zveza je že danes ponos slovenskega ženstva v Ameriki, koliko večje pa bi bilo naše zadoščenje, če bi videle, da smo s svojo lastno iskrenostjo in dobro voljo podvojile svoje vrste! Vedno in vedno se pojavljajo pisatelji, politiki in drugi, ki dokazujejo duševno manjvrednost ženstva s tem, da niso žene ne v umetnosti ne v znanosti ustvarile ničesar velikega. Na tem mestu ne bomo pobijali teh trditev, ker ni to namen tega članka, omenimo naj le madame Curie, soiznajditeljico radija, ki je postal za človeštvo pravi blagoslov, in povemo naj, da je bilo že par žen za svoje zasluge deležnih Nobelovih nagrad.

Slovensko ženstvo, na plan! Vse na delo za večjo in boljšo Slovensko Žensko Zvezo, edino organizacijo slovenskih žena v Ameriki! Pridobimo tekom te kampanje Slovenski Ženski Zvezi vsaj vsaka po eno novo članico, pa bomo imele zadoščenje, da smo storile svojo dolžnost in da smo po svoji moči pomagale pri gradnji naše organizacije.

Če hoče moderna žena v sedanji zmedi najti zase pravo pot in pravi zmisel življenja, naj ga išče samo v svojem poštem domu in v svoji organizaciji, iz katere veje duh krščanske in stanovske ljubezni.

Ta duh naj nas vodi pri našem kampanjskem delu in v tem duhu pričnimo novo leto 1934 za boljši procvit in prospeh slovenskega ženstva in Slovenske Ženske Zveze v Ameriki.

KATOLIŠKA AKCIJA

V okvir katoliške akcije spadajo tudi gledališča. Zakaj? Zato, ker tudi gledališča, kakor časopisje, mogočno vplivajo na sodbo, pred vsem pa na moralo naroda. Kakor časopisje, so tudi gledališča — velesila in kakor časopisje, tudi gledališča lahko zlorablajo svojo moč. In komu ni znano, da jo zlorablajo? Pod krinko umetnosti širijo nekrščanske in prevratne ideje o zakonu, o družini, o življenju sploh. Umetnost jim je pogostokrat samo plašč, pod katerim se skriva satansko sovrašтво do krščanstva in blazen pohlep po denarju. To zadnje — denar, namreč — je največkrat glavni cilj gledaliških magnatov. Da se napolni blagajna do vrha, naj gredo po zlu družine, naj se razderejo zakoni, naj se mladina navzame zvičaj in "trickov" zabredlih "junakov" detektivskih filmov, naj vse skupaj vzame zlodej, si mislijo neodgovorni in brezvestni "umetniki" v Hollywoodu in drugje, da le mi živimo, da moremo mesečno spravljati v žep stotisočake, da si moremo graditi razkošne vile ter si vzdrževati krdelo dragih priležnic. Prav po geslu znane francoske lahkoživke Madame Pompadour, ki je dejala: "Après nous le déluge" — za menoj pride lahko vesoljni potop; da se le meni dobro godi.

In tako so ti moderni proizvajalci filmov in lastniki gledališč popolnoma pozabili na prvotni in glavni namen gledališča, namreč: gojiti lepoto in resnico ter vzgajati. Mnoga moderna gledališča niso nič drugega kot gnojne jame, iz katerih smrdi do neba. Ako vzamemo ameriške filmske slike, poznavalci istih zagotavljajo, da je izmed sto filmskih slik dobrih kakih — pet. Vse ostale so si navskriž s krščansko moralo. In ako nadalje pomislimo, da posebno naša mladina ne vpraša, ali je slika dobra, ali slaba ter obiskuje vse brez izjeme, potem se pač ne moremo čuditi, da na naši mladini premnogokrat ni opaziti vpliva vzgoje katoliške šole in doma, ker ena sama slaba slika podere vse to, kar je z muko in težavo gradilo leta in leta. Seveda, gotovim gledališkim "umetnikom" je vse to kaj malo mar. Pred zlatim teletom morajo utihniti vsi pomisleki, mora umolkneti glas vesti, se mora skriti celo umetnost. Prednost teh filmskih magnatov gre celo tako daleč, da pod svetimi in krščanskimi naslovi prodajajo največjo umazanost. Nam vsem je še dobro v spominu ona po vseh Zedinjenih državah veliko oglaševana slika "Znamenje križa." Človek, ki je bral ta naslov, je menil, da v tej sliki veje duh krščanstva, da je visoka pesem borbe, trpljenja in idealov prvih kristjanov. Ko pa smo jo gledali, smo takoj spoznali, da je bil omenjeni naslov samo vaba ter

da je slika v resnici visoka pesem poltenosti in svinjarije. To je samo en zgled. In koliko takih zgledov bi se še dalo navesti.

Resnica, da niso vse slike takšne in ne vsa gledališča greznice; med gledališkimi in filmskimi umetniki jih je, ki imajo vest in vero ter se zavedajo svoje odgovornosti pred Bogom in človeštvom. Toda malo jih je in v splošnem lahko rečemo, da posebno v filmih ne prevladuje lepo in dobro, ampak ravno nasprotno. Odgovorni činitelji v Ameriki s strahom opazujejo početje teh brezvestnih ljudi, ki leto za letom poplavlja deželo s svojimi nemoralnimi slikami. Vsi katoličani, kakor tudi protestanti in židi se zavedajo, da bo treba nekaj storiti, da se zajezi povodenj umazanosti, ki nas hoče ugonobiti. Tu v Ameriki je film neprimerno bolj razsvojen kot kjerkoli drugje. V Evropi, n. pr. film ni niti od daleč tako razširjen in takega pomena, kot tukaj. Tam še prevladuje gledališče, ki je v splošnem pod nadzorstvom odgovornih ljudi in pod strogo, neizprosno kritiko. V evropskih gledališčih bi se pod nobenim pogojem ne mogle predstavljati stvari, kakršne se dostikrat predstavljajo tukaj v prvih gledališčih. Tudi so gledališki kritiki v Evropi mnogo manj odvisni od gledališč, kot so njihovi tovariši tu v Ameriki. Mora biti že prav dobra stvar, da najde milost v očeh strogega evropskega kritika.

Poleg tega imajo katoličani v Evropi ugledno in mogočno časopisje, ki takoj zahrumi kakor hitro bi se narodu pojavila stvar, ki ni v skladu s krščanskimi principi. Ako pa pogledamo takozvane kritike v ameriškem časopisju, bomo videli kako pohlevne so in boječe. Tu in tam se opazi, da bi kritik rad povedal svoje pravo mnenje, pa ker je njegov časopis preveč odvisen od oglasov raznih filmskih gledališč, si ne upa in — molči. Res je, da katoličani protestirajo v svojem časopisju ter opozarjajo na velikansko nevarnost, ki grozi ravno od strani nemoralnih filmskih gledališč, toda kaj je njihovo časopisje v primeri z vse-mogočnim dnevnim časopisjem drugega kot otroška igrača, brez pomena in vpliva. Dokler ne bomo dobili močnega dnevnega časopisja, toliko časa se tudi naš glas ne bo slišal v javnosti in filmski in drugi gledališki mogotci bodo lahko neovirano nadaljevali svoje uničevalno delo.

Nekaj pa vendar lahko storimo, da uničimo vpliv slabih gledališč. Prvič, da prirejamo na naših odrih dobre igre; drugič, da zlasti ve matere nikdar ne puščate svojih otrok k predstavam in slikam, o katerih niste natančno prepričane, da so dobre.

MARIE PRISLAND:

NA PRAGU NOVEGA LETA

Ob koncu leta navadno delamo obračun s starim letom, ter stavimo upe in nade v prihodnjost.

Preteklo leto nam je morda prineslo bridka razočaranja; prineslo nam je pa tudi vesela presenečenja. Razočarane smo morda bile v družini, v družabnih ali društvenih razmerah; razočarala nas je zavist in sovraštvo nekaterih, tem bolj veselo smo bile presenečene nad lojalnostjo in razumevanjem drugih. Če bi ne bilo razočaranja, bi tudi ne bilo dokazov lojalnosti, zvestobe in prijateljskega razumevanja, ki je neprecenljivo. — V ognju se zlato čisti, kremeniti značaji se pa v preiskušnji spoznajo.

Tudi jaz sem to leto doživela veliko veselih presenečenj. Naletela sem na prijaznost in prijateljstvo tam, kjer bi ga najmanj pričakovala. Dalje, so me prijetno presenečala pisma naših članic, v katerih so me obveščale: "Molim za Vas, da bi lažje prenašali vse križe in težave." "Ali pa: "Vsak dan molim za Vašo stanovitnost." Zopet druga mi je pisala, da moli za

moje zdravje. — Kaka udanost! Kaka zvestoba! Nepopisno srečna se štejem, da so mi v toliki meri naklonjena srca naših članic.

Ker smo to leto dokončale, dokončajmo z njim in položimo na stran tudi vse neljube spomine, vse bridke preiskušnje in pomislimo, da čuva nad nami Oče nebeški, ki vidi v naša srca in ki dobro plačuje in hudobno kaznuje, vsako ob svojem času. — Novo leto nam bo prineslo nove upe, nove nade, nove priložnosti in gotovo tudi nova razočaranja brez katerih ne sme biti ta solzna dolina. S pomočjo našega dobrega in zavednega članstva bomo premagale vse ovire, korakale naprej vkljub vsem zaprekam, ter stremile le za ciljem Zveze. Ako smo edine, nas nihče ne more ustaviti. Dosegle bomo, kar želimo, namreč, vedno večji napredek Zveze in njeno blagostanje. To naj bo naše geslo za Novo leto, katerega pričenjamo.

Celokupnemu članstvu Zveze, želim zdravja in zadovoljnosti v Novem letu, Zvezi pa vsaj en tisoč novih članic.

JOSEPHINE ERJAVEC:

STARO IN NOVO LETO

Komaj mine prelepi sveti božični dan, že se začno priprave za praznik novega leta, da se ta prvi dan v letu praznuje kolikor mogoče najveselejše.

Mladina si že vnaprej pripravi raznovrstne načrte, kam da gredo ta večer počakat prihod novega leta. Tudi naše dvorane po slovenskih naselbinah so polne ta večer, kajti plesaželna mladina si želi mnogo zabave na ta način, drugi zopet čakajo polnoči v gledališču, drugi se zopet na drugi način zabavajo, vsi z namenom, da kolikor mogoče glasno in veselo pričakajo poslopitev starega leta in prihod novega.

Tudi naše matere, gospodinje, imajo polne roke dela, da napravijo svoji družini po svojih sredstvih prijetno za ta večer.

Čim bližje kaže kazalec na polnoč, toliko glasneja in veselejša je vsa družba, kajti pričakati polnoč, je navada že od nekoč, da zopet enkrat zaslišijo glas sirene, zvonjenje in druge glasne trompete, ki naznanjajo odhod starega leta v večnost in prihod novega. In takrat, ko bije ura 12, o polnoči, koliko glasnega brezskrbnega veselja, koliko vrišča in glasnih klicev, ko prijatelj prijatelju sega v roke, želeč eden drugemu: veselo, zdravo, zadovoljno in uspešno novo leto!

Ne pozabimo v tem trenutku tudi na one družine, na one naše prijatelje, ki tudi čakajo na novo leto, toda z vse drugačnimi čustvi, ker izgubili so med preteklim letom v svojem sorodstvu svojega najbližjega, najljubšega in najdražjega, kateri je v preteklem letu čakal ž njim vred novega leta, še poln lepih nad za bodoče leto, toda danes ga že krije hladna črna gruda; ni ga več med nami, v naši družini, da bi se z nami vred radoval.

Poglejmo še po naših podružnicah, koliko smo izgubile članic med letom, katere so bile danes leto še čile in zdrave, ter z največjim zanimanjem delovale za svojo podružnico. Bile so dobre matere, skrbne gospodinje, katerim je bil blagor svoje družine nad vse pri srcu, toda danes, ko se poslavlja leto 1933 in prihaja leto 1934, jih ni več med nami, njih mesto je pusto, prazno in nenadamestljivo. Isto se lahko vprašamo tudi me, drage sestre, ki smo toliko srečne, da smo počakale novo leto, li, še dočakamo, da še enkrat slišimo glas sirene prihodnje leto? Kajti leto je dolgo, in koliko se spremeni v enem samem letu?

Z novim letom pride tudi novo upanje, novi načrti za boljše čase, za boljše razmere, katere

vsak izmed nas goji v svojem srcu, za zopetno blagostanje v deželi, katero smo v preteklih letih tako pogrešali.

Navadno v novem letu delamo razne zaobljube in sklepe, katere imamo namen spolnovati, toda jih tudi prej ali slej kršimo. Kakšne sklepe naj pa me napravimo, drage sestre, za prihodnje leto? Dajmo napraviti sklep, da bomo šle na delo za novimi članicami v tej kampanji, ki je ravno sedaj v polnem teku. Premislimo, ako bi vsaka izmed nas pridobila vsaj eno novo

članico, kako hitro bi se naša Zveza podvojila, in do konca kampanje bi naša organizacija štela 10,000 članic. Kaj bi se ne postavile potem z našo Žensko Zvezo?

In to še ni vse! Napravimo tudi sklep, da začnemo novo leto z odkritim prijateljstvom, v novi slogi; delujmo vse za eno, ena za vse, kot prave sestre. Ako to storimo, potem smo lahko uverjene, da nam prinese novo leto še mnogo veselja in zadovoljstva, kar vsem skupaj iskreno želim.

MARY OTONIČAR:

NA PLAN V NOVEM LETU

Leto se nagiba v zaton. Nastopilo bo novo leto, leto novega upanja in boljših časov. Zato pustimo, drage sestre, staro sovraštvo na stran in stopimo zopet z dobro voljo na plan! Glejmo edino le za napredek in procvit naše ženske organizacije. Vsaka naj dobro premisli, preden kaj zapiše, da se ne bo potem kesala za svojo prenačelnost. Članstvo je lahko razburiti, a

pomiriti ga je bolj težko, zato pojdemo v novem letu z dobro voljo na delo. Agitirajmo za nove članice, da se bo lahko koncem kampanje reklo, da smo dobile dvatisoč novih. Stopimo pogumno na noge, pa jih bomo dobile!

Srečno in veselo novo leto vsem glavnim uradnicam, podružnici št. 25 in vsemu članstvu Slovenske Ženske Zveze!

ANGELA BEGG D. C.:

NOVOLETNE MISLI

Snežinke obletavajo zrak, padajo polagoma na tla ter se oprijemajo ena druge, da tvorijo belo odejo materi zemlji. Snežinkam enako se porajajo misli ter izlivajo druga v drugo ter hočejo tako ustvariti temelj dejstvom v novem letu.

Leto, pravkar preminulo, je postalo del preteklosti. Srečno ali ne, preživelo se je. Kakšno bo pa novo? Ali ravno tako, ali boljše? Ali se zamore kaj pomagati, da bi bilo boljše? Ali smo brez moči, olupšati si prihodnje dneve, v dneve sreče in uspeha? Pa kako v teh kritičnih časih, ko se čuje povsod le tožba in protest, ko največkrat ni najpotrebnejšega pri rokah, kar človek potrebuje za obstoj. Vsakdanje življenje se nam zdi večna borba, katera nima ne konca ne kraja. Da, obupujemo ob misli na prihodnost, katera se nam črta pred duševnimi očmi.

Mogoče pa gledamo preveč črno v bodočnost in nimamo zaupanja v — kaj? Same sebe? V srečo? Ne, srečno uro ni vsak rojen! Samemu sebi tudi ne moremo zaupati sreče prihodnjih dni, ker vsaka nezgoda zoper naše želje, nas potere tako, da nam solnce ne sije več tako lepo, kot si ga želimo. Kaj pa naj nam daje moči, zaupanja v prihodnost, utrdi nas slovenske žene in matere, da bomo zamogle dajati poguma sebi

in svojim? V nas se ozira družina, vpraševalno pogleduje mož, otroci iščejo odgovora in potrdila na svoja mnoga vprašanja in dvome. Kje naj me zajemamo moči in poguma? Kje drugje, kot v tem, kar nam je bilo kot otrokom vsajeno v srce in kar se je še vselej obneslo kot prava pomoč v stiski?!

Prva je Vera, druga je Skromnost, tretja je Zadovoljnost. Z vero v Onega, ki nam pošilja preizkušnje, bomo prenesle gorje današnjih dni, in ta vera nam neti upanje v boljšo prihodnost, katera se po malem že v resnici jasni.

Skromnost nas bo peljala nazaj v leta, ko ni bilo vsega v izobilju, in se je dalo shajati z danimi sredstvi. Seveda, leta blagostanja so nas zavedla na malo više in više. Toda usoda človeška ali boljše: božja volja pa ni napravila take pogodbe s človekom. Življenje z vsemi dobrinami, pelinom in žolčem, nam je dano v preiskušnjo za boljšo bodočnost. Od nas je zavisno, ako to preiskušnjo dobro prestanemo. In moramo jo prestati, saj matere smo srce družini. Ako to sree omaga, omaga vse, in družina je razkropljena. Zato iz ljubezni do teh svojih, zamoremo v veri iskati in najti pomoči zoper težo sedanosti.

Ta ista pot nas uvede v zadovoljnost, da ako zamoremo me same sebe in svoje zadovoljiti s

tem, kar nam je dano na razpolago za življenje ter pojmovati, da breme ne bo nikdar prekašalo naših moči, da On, ki ga nam pošilja, bo vedel, koliko zamoremo prenesti. Pojmimo, da zadovoljnost je polovica srečnega življenja.

Kaj maram, da nimam srebra ne zlata
Saj v srcu poštenem je sreča doma!

G A L E N U S :

ZDRAVNIŠKI NASVETI

SREDNJA ŽIVLJENSKA DOBA

Kaj je povprečna starost bravcev slovenskih časopisov in mesečnikov?

Rekel bi od 35 do 38 let. Ženska bravke so pač mlajše od moških, tri do pet let.

Kdor piše za ameriške liste, se mora nehote ozirati na starost ljudi, ki berejo njegove članke. Radi tega bodo zanimali bravke Zarje pred vsem članki o boleznih, ki napadejo človeka v srednji ali starejši življenski dobi.

Kakšnim boleznim smo izpostavljeni po 35 letih?

Ko smo prehodili 35 let po poti življenja, se nam ni treba bati nevarnih otroških bolezni: škrlatice, davice in deloma ne jetike. Ljudje, ki zbole za jetiko v srednjih letih, so se je nalezili že kot otroci ali mladeniči. Nalezljive bolezni, za katerimi so umirali v tej dobi naši predniki, kakor na primer koze, tifus (legar), kolera, kuga, malarija, so skoro odpravljene. Starejšim ženskam se ni potreba bati nesreč, ki so v zvezi s porodi.

V srednji dobi se navzlic temu pojavijo druge bolezni, ki so prav tako nevarne. Poapnenje žilovja (arterio-sclerosis), sladkorna bolezen (diabetes), bolezen jeter in ledvic, rak — so najhujši sovražniki starejših ljudi; za njimi umre največ ljudi. Naj opišem le površno te bolezni.

Poapnenje žilovja pride počasi. Žile, ki odvajajo kri od srca po vsem telesu (imenujemo jih arterije ali odvodnice) otrde, postanejo krhke, izgubijo elastičnost, prav kakor star gumijev obroč, ki rad počí, čeprav odzunaj še ni obrabljen. Posledice so visok pritisk krvi (high blood pressure), srčne napake radi velikega srčnega napora ter končno možganska ali srčna kap.

Sladkorna bolezen (diabetes) se kaj rada pojavi pri debelejših ljudeh med 40 in 50 letom. Pravijo, da ena izmed sto oseb v Ameriki končno oboli na sladkorni bolezní. Brez pravega in pravočasnega zdravljenja živi povprečen diabetikar pet do deset let.

Enake misli, drage žene in matere, naj nas povedejo v novo leto, katero naj bo nam in našim leto tihe sreče in zadovoljnosti. Z novim upanjem in veseljem primimo za delo, ki nas čaka, in sreča bo v družinah in v družabnostih, ki so del našega poslovanja. Z istimi čutili se lotimo novega dela in zanimanja za našo Slovensko Žensko Zvezo, in uspeh bo gotov in sreča na naši strani.

Jetrna bolezen je največkrat posledica večletnega prekomernega vživanja žganja (whisky, brandy). Omenjam predvsem žganje; v dvajsetih letih zdravniške prakse sem videl le par oseb, katerim so otrdela jetra vsled vživanja samega vina ali piva. Celo "zmerno" vživanje žganja, kozarček zjutraj na tešče in "požirek" žganja zvečer, lahko povzroči jetrno bolezen, saj je znano, da en kozarček na tešče zaleže za več kozarčkov po jedi.

Rak je bolezen srednjih let, od 40 leta dalje. Njegov pravi vzrok je neznan. Ne vemo, kako ga preprečiti in ne kako zdraviti — brez operacije ali radija. Na preizkušnji je neki serum, ki pa še ni uradno priznan.

Izmed štirih imenovanih bolezni sta dve skoro brez dvoma preprečljivi — sladkorna in jetrna bolezen.

Otrdelost jeter (cirrhosis of the liver) je kaj pogosti vzrok prezgodnje smrti naših mož in žena v odrasli dobi. Mrliške listine pri podpornih organizacijah pogosto navajajo vzrok smrti "pljučnica," ki je pa le posledica slabo delujočih jeter. Pijanec, udan žganju, težko prenese pljučnico. Polovico slučajev pljučnice lahko pripišimo žganju.

Sladkorna bolezen (sladkosečnost, diabetes) je največkrat posledica debelosti. Posebno rada se prime žen okoli 40 do 50 let, ko se marsikatera prične izredno debeliti. Pijančevanje povzroči bolezní na jetrih, prekomerno vživanje hrane povzroča vnetje pankreatide ali trebušne slinovke (pancreas). Pri pijancih otrde jetra, pri debelih pa rep slinovke, v katerem se izdeluje insulin, ki je potreben za pravilno presnovanje sladkorja.

Kakor greši pijanec zoper svoje zdravje, prav tako greši debeluhar.

Debelost bi morali smatrati za bolezen in jo pravočasno zdraviti. V mnogih slučajih so potrebna zdravila, katera naj predpiše le zdravnik.

Skleroza žilovja (poapnenje) je normalna prikazen pri starejših ljudeh. Niti zdravnikom

ni znano, čemu se včasih pojavi pri prav mladih osebah med 35 in 45 letom. Zdi se nam, da so gotove družine rojene s slabim žilovjem, prav tako kot so nekatere dedno obremenjene z nagnjenjem do nevroznosti. Človek je rojen z gotovimi žilami in si ne more pomagati, če mu prehitro odpovedo. Odvisno je vseeno od zmernega in rednega življenja, koliko časa bo taka oseba živila.

Četrta in najhujša bolezen starejših ljudi je rak. V Ameriki umre letno okoli 150,000 za rakom, eden izmed devetdesetih ljudi. Med moškimi se najrajši pojavi ta bolezen v želodcu, pri

ženskah na prsni in na maternici.

Do zadnjega časa je bilo skoro nepotrebno pisati ameriškim Slovencem o raku. Bili smo mladi, nepodvrženi tej kruti bolezni; radi nekaj izjem bi ne bilo pravilno strašiti večino ljud. Zdaj je prišel čas, ko bo treba jasno in odločno pisati, kako naj zlasti ženske pazijo na prve znake raka na koži in na drugih dostopnih prostorih, kjer je pravočasno ozdravljiv.

O omenjenih boleznih nameravam spisati daljše članke, kjer se bom vpogledil v podrobnosti.

MILENA:

ŽENA IN DOM

Žena—hišna gospodinja—prevzema s tem častnim imenom nase tudi veliko odgovornost, ne samo za domačo hišo, katero vodi, ampak v gotovi meri tudi za splošni ljudski blagor naroda in človeške družbe. Od gospodinje odvisi sreča in zdravje družine, pa tudi poštenje in značajnost.

Naloga žene ni samo, da skrbi za gospodarsko, gmotno korist svoje družine; da temu cilju žrtvuje svoje delo in svoje znanje; ona mora biti družini tudi duševna voditeljica. Še bolj kot civilizacije je človeška družba potrebna kulture, namreč srčne kulture in srčne vzgoje. Kaj pomaga, če je narod še tako visoko civiliziran, če mu pa manjka srčne kulture! Moderni roparji so navadno civilizirani ljudje; znane so jim vse najnovejše iznajdbe in vse znanstvene pridobitve; ker jim manjka srčne kulture, zato izrabljajo svoje znanje v to, da ž njim škodijo človeški družbi, namesto da bi ji koristili.

Ako hoče biti žena, posebno mati, kos svoji nalogi, mora biti predvsem sama kulturna. Z besedami svoje družine ne bo vzgojila; vzgojila jo bo le z vzgledom. Sreče ne moremo nikomur vsiliti niti je podariti; le v skupnem delovanju si jo bo družina priborila in ustvarila. Mati pa mora biti v tem boju in delu vsem voditeljica. Ta boj in to delo bo lažje vršila, ako je izkušena in izobrazena. S tem ne mislim one puhle, napihnjene izobrazbe, s katero bi se postavljala, ampak izobrazbo v pravem pomenu besede, ki blaži občevanje z ljudmi, ki dela mikavno in družabno, ne pa sitno, zapovedovalno in vsiljivo. Poleg izobrazbe naj žena goji srčno kulturo, katera ji je kot materi, ženi in gospodinjki neobhodno potrebna. Vsa znanost in izobrazba ji ne bo nič koristila, ako nima srčne vzgoje.

Življenje žene-gospodinje je večer delavnik. Samo tisto gospodinjstvo je polno veselja, ki gospodinje ne izčrpa in ji ne jemlje veselja do vsega, kar je mikavno na tem svetu. Umna gospodinja si bo v svoji hiši uredila lep red ter vsako delo opravljala ob svojem času, in si vmes privoščila počitek. Znano je, če začnemo kakšno delo, ko smo utrujene, da ga ne bomo mogle dobro izvršiti. Ako se gospodinja malo počije, bo toliko lažje in z večjim veseljem vršila svoje delo. Ves dan garati in vleči kakor konj, je nemogoče. Konj dela samo telesno, medtem ko mora gospodinja napeti poleg telesnih, še duševne moči. Kratek počitek med delom bo ustvarjal čudeže. (Za kakih 10-15 minut se naj gospodinja vleče na divan ali posteljo, ali pa udobno vsede v naslonjač, zapre oči, odpoli vse misli, telo naravna prožno in mehko. Od kraja bo ta vaja malo težka, pa se bo privadila. Na ta način se bo spočilo celo telo in duh, gospodinja bo pa čas, ki ga je pri tem počitku zamudila, nadomestila pri delu, katerega bo toliko lažje in hitreje opravila.)

Pri delu gospodinje naj bi pomagali tudi mož in otroci. Ta pomoč pa naj ne bo prisiljena, ampak izvira naj iz

ljubezni in spoštovanja, katero žena in mati vživa v družini. Spoštovanje in ugled v družini si bo gospodinja pridobila z redom, čistostjo, odločnostjo in dobrohotnostjo. Nikoli ne bo pametna gospodinja od poslov ali svojih otrok zahtevala nemogočih stvari, ki prekašajo telesne ali duševne moči. Potrpežljivost in vztrajnost sta dve dobri lastnosti prave gospodinje.

Oj, težko je biti gospodinja; toda tudi lepo je biti gospodinja. Pomočnica nebes je dobra gospodinja, ki vrši dolžnosti kakor jih veleva njen stan. Dobra, vzorna gospodinja, je sreča družine; slaba, nemarna gospodinja pa peha družino v gorje in nesrečo. — Dobre gospodinje so narodu v blagoslov.

Potrpežljivost—Lepa čednost

Potrpežljivost spada med lepe čednosti in ni v bistvu ničesar drugega kakor samopremaganje. Na splošno pa je potrpežljivost na svetu vedno manj in naletimo nanjo le redkokdaj. Nasprotno pa vsak hip zadenemo na nepotrpežljivost, in največkrat še na samemu sebi. Če takoj ne najdemo tega ali onega, če se nam takoj ne izpolni ta ali ona želja, če imamo opraviti z osebami, ki nam niso posebno ljube, če kdo v poklicnem ali zasebnem življenju zahteva od nas kako uslugo, če nam kako delo ne gre prav izpod rok—vselej se dvigne v nas nestrpnost in nepotrpežljivost. Če nimamo sami sebe v oblasti, nas premaga in ji damo duška na bolj ali manj robat, neplemenit način. Kdor odgovarja le sam zase, naj pač dela kakor ve in zna in nosi za to tudi posledice—nepotrpežljivost je slab tovariš in slab svetovalec. Drugače pa je, kdor živi v pričo otrok, lastnih ali tujih.

Tudi otrok je že po naravi sebičen, samoljuben, častihlepen in občutljiv za vsak dotikljaj svoje duševnosti in telesnosti. Naloga matere-vzgojiteljice pa je, da ga iz vsega početka vadi v odporu, v premagovanju vseh teh "človeških slabosti in nagonov." To pa mora storiti predvsem z lastnim vzgledom.

Potem se mora vzgoja opreti tudi na močan svetovni nazor, da moremo trdno utemeljiti zahtevo po samozatajevanju in žrtvi. Katoliški svetovni nazor z zapovedjo ljubezni do bližnjega nam daje najbolj zanesljivo oporo pri vzgoji mladine k potrpežljivosti. Po tem svetovnem nazoru je že samo ob sebi umevno, da bomo otroka že v zgodnji mladosti opozorili na to, da ni sam na svetu, da se svet ne suče ravno okrog njega, da morajo trpeti in čakati tudi drugi, da je nepotrpežljivost nekaj nelepega, neplemenitega in nekrščanskega. Samo v najnežnejši dobi smemo otroku pomagati s kako igro ali povestjo, da lažje potrpi, to je, da za čas pozabi na tisto, kar ga trenutno muči.

Vpričo otrok—najboljše seveda nikoli—ne pomilujmo sami sebe in ne tožimo prekomerno nad svojimi resničnimi križi in nadlogami, posebno pa ne nad majhnimi neprilikami.

URADNA POROČILA

POROČILO GLAVNE PREDSEDNICE

Veseli me, ker članice tako potrpežljivo čakajo na nova pravila. Še en čas potrpite, bo kmalu vse v redu. Pravila se morajo predložiti v pregled državnemu zavarovalninskemu oddelku predno se lahko tiskajo. Tega pa nismo mogle storiti dokler nismo prejele čarterja. Čarter imamo; sedaj pridejo pa pravila na vrsto. Vse

gre prepočasi za moj okus; pa kaj hočemo. Včasih sem slišala da božji mlini meljejo počasi, pa gvišno. Isto bi se lahko reklo o poslovanju državnih oddelkov.

Pozdravljene,

Marie Prisland.

NAZNANILO GLAVNE TAJNICE

Novi čarter je dospel na glavni urad 26. novembra.

Polletna seja izvrševalnega in nadzornega glavnega odbora se bo začela v ponedeljek 8. januarja ob deveti uri zjutraj v Zvezinem glavnem uradu, 2054 W. Coulter St., Chicago, Illinois. Pisma, ki naj bodo predložena na tej seji, naj bodo seveda odposlana zadosti zgodaj, da pridejo na glavni urad **pred**, ne pa **po** seji. Poslovne knjige morajo biti zaključene izredno zgodaj. Decemberska mesečna poročila, ki bi ne dospela na glavni urad do Novega leta, kratkomalo ne bi mogla biti všteta za to leto.

Tajnice boste prejele običajne listine, da popišete nove odbore za leto 1934. Naj se to zgodi

kakor hitro mogoče, da bomo to pot že v januarju imele cel novi seznam podružničnih odborov, in ne šele enkrat v marcu ali aprilu, če se le da pomagati.

Končno se zahvaljujem vsem glavnim in podružničnim odbornicam za vestno sodelovanje v letu 1933, posebno tajnicam posameznih podružnic, ker je njihovo delo v najtesnejši zvezi z mojim delom. Imenovanim kakor tudi vsem ostalim sosestram v naši organizaciji želim srečno in uspešno Novo leto 1934. Bog daj, da bi bilo Novo leto eno najbolj odličnih za našo Zvezo.

Josephine Račič.

NOVE ČLANICE V MESECU NOVEMBRU 1933

Podr.	Ime nove članice:	Ime agitatorice:	Podr.	Ime nove članice:	Ime agitatorice:
7.	Gertrude Urbas	Mary Kotar	25.	Frances Levstek	Mary Hren
13.	Anna Zafranovich	Veronica Fugina		Mary Jersan	Mary Otonicar
14.	Louise Mlinar	Mary Pirc		Frances Prah	"
		(Pristopila v oktobru)		Mary Pinculic	Mary Vidmar
16.	Angeline Novak	Agnes Zupančič	27.	Ivana Chesnick	Uršula Pierce
17.	Helen P. Horman	Helen Pregrad	28.	Mary Kreuz	Mary Kocjan
	Mrs. Fred J. Wrobbel	"		Frances Shimetz	"
	Margaret Schuler	"	49.	Agnes Skolaris	Mary Coprich
24.	Anna Plantan	Mary Grgovic		Amalia Skolaris	"
24.	Mary Sever	Angela Strukel	50.	Mary Legan	Frances Pizem
	Mary Spelich	"	54.	Angeline Zagger	Frances Bonazich
	Cecilia Habinik	"	55.	Julia Strauss	Matilda Cigolle
		"	56.	Celia Pribich	Uršula Zaic
		"		Mary Pribich	"

San Francisco, Cal. — Naša podružnica si je izvolila odbor za leto 1934. Čestitam našemu odboru, ki je bil delaven in na uslugo vsemu članstvu. Pri letni volitvi so bile ponovno izvoljene še za naprej vse uradnice; torej je videti, da je bil odbor v splošno zadovoljnost. V resnici sem bila vesela, da ima podružnica št. 13 tako agilen odbor.

Na tej seji je bilo sklenjeno, da bomo imele po prihodnji seji, ki se bo vršila 4. januarja, 1934, zopet domačo

zabavo. Vsaka članica naj pripelje svojega soproga ali pa prijatelja s seboj. Ker se je več članic oglasilo, da bodo pripomogle k veselemu večeru, ste prošene, da se vse udeležite.

Tukaj v San Franciscu imamo tudi eno žensko podporno društvo, in sicer Sv. Marije; omenjeno društvo je praznovalo 25. novembra, 1933 petindvajsetletnico svojega obstanka. Pri tem društvu je bila naša Mrs. Anna Skala vseh 25 let za tajnico in društvo se je je zdaj spomnilo z lepim darilom, katero ji je izročila predsednica društva Mrs. Marie Tajčman. Mrs. Anna

Skala je zapisnikarica podružnice št. 13. V imenu celokupnega odbora SŽZ ji čestitam in želim, da bi učakala pri omenjenem društvu 50-letnico svojega delovanja. Bog Te živi, Ana, in Ti želim, da bi bila pri podružnici št. 13 tudi 25 let za zapisnikarico.

Umrla je naša članica Mrs. Katari-na Fir, ki je bila ena prvih ustanoviteljic podružnice št. 13. Prizadetim naše sožalje!

Vsem uradnicam in vsemu članstvu želim srečno in veselo novo leto in obilo božjega blagoslova v letu 1934!

Barbara Kramer.

FINANČNO POROČILO S. Ž. Z. ZA MESEC NOVEMBER 1933

Št.	DOHODKI: Podružnica	Mesečna	Pristopnina	Razno	Zarja	Skupaj	Št. članic
1.	Sheboygan, Wis.....	\$ 10.10	\$ —	\$ —	\$ 15.15	\$ 25.25	101
2.	Chicago, Ill.....	10.80	—	.35	16.30	27.45	109
3.	Pueblo, Colo.....	17.40	—	—	26.10	43.50	174
4.	Oregon City, Ore.....	2.80	—	—	4.30	7.10	30
5.	Indianapolis, Ind.....	6.60	—	—	9.90	16.50	66
6.	Barberton, O.....	10.30	—	—	15.45	25.75	101
7.	Forest City, Pa.....	6.10	.75	—	9.15	16.00	61
8.	Steelton, Pa.....	4.70	—	—	7.05	11.75	47
9.	Detroit, Mich.....	6.40	—	—	9.60	16.00	64
10.	Collinwood, O.....	33.00	—	—	49.70	82.70	329
12.	Milwaukee, Wis.....	28.90	—	—	43.35	72.25	286
13.	San Francisco, Cal.....	10.90	.75	—	16.35	28.00	109
14.	Nottingham, O.....	43.60	.75	1.25	65.40	111.00	249
15.	Newburg, O.....	11.70	—	—	17.55	29.25	113
16.	South Chicago, Ill.....	8.80	.75	—	13.20	22.75	88
17.	West Allis, Wis.....	21.40	2.25	—	32.10	55.75	210
18.	Cleveland, O.....	6.60	—	—	9.90	16.50	54
19.	Eveleth, Minn.....	8.10	—	—	13.00	21.10	64
20.	Joliet, Ill.....	23.30	—	—	35.75	59.05	241
21.	Cleveland, O.....	7.40	—	—	11.20	18.60	72
22.	Bradley, Ill.....	1.80	—	—	2.70	4.50	18
23.	Ely, Minn.....	15.90	—	—	23.85	39.75	159
24.	La Salle, Ill.....	7.00	3.75	—	10.80	21.55	73
25.	Cleveland, O.....	54.60	3.00	—	82.60	140.20	553
26.	Pittsburgh, Pa.....	10.30	—	—	15.45	25.75	103
27.	North Braddock, Pa.....	4.30	.75	—	6.55	11.60	45
28.	Calumet, Mich.....	6.80	1.50	—	10.20	18.50	68
29.	Broundale, Pa.....	3.20	—	—	4.80	8.00	16
30.	Aurora, Ill.....	1.20	—	—	1.90	3.10	13
31.	Gilbert, Minn.....	5.40	—	—	8.10	13.50	54
32.	Euclid, O.....	7.50	—	—	11.25	18.75	62
33.	New Duluth, Minn.....	2.90	—	—	4.35	7.25	30
34.	Soudan, Minn.....	1.10	—	—	2.05	3.15	15
35.	Aurora, Minn.....	1.40	—	—	2.10	3.50	14
36.	McKinley, Minn.....	4.50	—	—	6.95	11.45	47
37.	Greaney, Minn.....	2.00	—	—	3.00	5.00	20
38.	Chisholm, Minn.....	10.30	—	—	15.45	25.75	112
39.	Biwabik, Minn.....	3.10	—	—	4.75	7.85	32
40.	Lorain, O.....	3.20	—	—	4.90	8.10	33
41.	Cleveland, O.....	21.30	—	—	31.95	53.25	213
42.	Maple Heights, O.....	3.30	—	—	4.95	8.25	33
43.	Milwaukee, Wis.....	9.00	—	—	13.50	22.50	89
45.	Portland, Ore.....	3.00	—	—	4.50	7.50	30
46.	St. Louis, Mo.....	2.50	—	—	3.75	6.25	25
47.	Garfield Heights, O.....	8.10	—	—	12.15	20.25	80
48.	Buhl, Minn.....	1.50	—	—	2.25	3.75	15
49.	Nobie, O.....	2.60	1.50	—	3.90	8.00	26
50.	Cleveland, O.....	5.00	.75	—	7.50	13.25	50
51.	Kenmore, O.....	1.70	—	—	2.55	4.25	16
52.	Kitzville, Minn.....	2.10	—	—	3.15	5.25	21
53.	Brooklyn, O.....	2.30	—	—	3.45	5.75	23
54.	Warren, O.....	2.10	.75	—	3.15	6.00	21
55.	Girard, O.....	2.40	.75	—	3.60	6.75	24
56.	Hibbing, Minn.....	1.80	1.50	—	2.70	6.00	18
		\$494.10	\$19.50	\$ 1.60	\$745.30	\$1,260.50	4,719

STROŠKI:

Za umrlo Johanna Lest, podr. št. 3 (roj. 12-4-1879, prist. 7-16-30, umrla 11-4-33).....	\$ 75.00
Edinost Publishing Co., novemberska Zarja in adresar.....	248.35
Narezan papir in vrvica za zavijanje paketov (Zarja).....	.60
Uradna soba.....	10.00
Delo pri pošiljanju Zarje.....	21.00
Znamke za pošiljanje Zarje in uradnih potrebnih podružnicam.....	4.46
Stroški urednice, poština.....	3.00
Federalni davek na čeke in strošek za izmenjavo v novembru.....	1.21
Uradne plače za november (gl. preds. \$25, urednica \$50, gl. tajnica \$60).....	135.00

SKUPAJ \$498.62

Bilanca v blagajni 31. oktobra 1933.....	\$33,971.87
Dohodki v novembru.....	1,260.50
Skupaj.....	\$35,232.37
Stroški v novembru.....	498.62
Preostanek v blagajni 30. novembra 1933.....	\$34,733.75

Josephine Račič, gl. tajnica.

Št. 1, Sheboygan, Wis. — Na zadnji seji smo se imele prav dobro in vse smo bile vesele in zadovoljne. Druga seja bo glavna in se bo vršila v šolski sobi, kakor vedno. Na tej seji bomo imele tudi "prize," prigrizek in muziko, da se bomo malo zasukale. Vsaka naj prinese s seboj pet ali deset centov za muzikanta. Dalje naj vsaka prinese s seboj zavojček v vrednosti 10 centov, da bomo pili kofeje. Vsaka članica naj prinese tudi kaj za prigrizek, ki bo po seji. Prošene ste, da upoštevate to. Pridite vse na glavno sejo 2. januarja ob pol osmih zvečer, ker je za rešiti mnogo stvari in volil se bo tudi nov odbor za leto 1934.

Imele smo veselico, ki se je lepo obnesla in smo prav zadovoljne. Zahvalim se veseljenemu odboru, ki je imel mnogo dela in skrbi, da je bilo vse v tako lepem redu. Hvala vsem, ki so prodajali tikete, ter Miss Eržen, ki je naredila tako okusne klobase, da so pol bloka daleč dišale. Hvala vsem, ki so pomagale, kakor tudi pevskemu klubu, ki nam je tako lepo zastavilo. Voščim vsem srečno novo leto, da bi ga obhajali v zdravju in zadovoljnosti.

Lepa hvala vsem skupaj!

Pozdrav!

Theresa Zagore, predsednica.

Št. 1, Sheboygan, Wis. — Ženski pevski zbor naše podružnice si je že dokaj dobro izvežbal svoje glasove in tu in tam že tudi s korajžo nastopimo. Ne bodite preveč presenečeni, ako nas v kratkem zopet slišite potom WHBL radio postaje. Zadnjič smo nastopile in tudi zapele na zabavi naše podružnice. Ker se pa noben klub ali zbor ne more vzdržati brez stroškov, zato tudi naš zbor potrebuje včasih kakšno vsotico za note in za plačo učitelja. Vsota, ki smo jo dobile na prireditvi na Materinski dan, nam je pošla. Sklenile smo, da priredimo na Silvestrov dan popoldne card party v dvorani Mrs. Zagožen. Vstopnina 15 centov. Za najboljšie igralce imamo pripravljene zelo lepe nagrade. Igralo se bo 66 in 500 rummy.

V prvi vrsti se priporočamo članicam naše podružnice, da nam gredo ob tej priliki na roko. Rečeno je bilo, da se nam da \$5 za naš zadnji nastop pri podružnični zabavi, a me smo iz dobre volje pustile omenjeno vsoto blagajni podružnice pod pogojem, da se nam bo ob tej priliki storilo protiuslugo. Le nekoliko požrtvovalnosti je treba, pa bodo zadovoljna naša srčca. Prijazno vabimo tudi vse naše prijatelje, ki radi kvartajo, da pridejo na naš card party. Začetek ob enih popoldne v nedeljo, to je zadnji dan tega leta v dvorani Mrs. Zagožen. Dobro nam došli vsi!

Pevski zbor podružnice št. 1.

Št. 2, Chicago, Ill. — Na letni seji 7. decembra je bil izvoljen naslednji odbor za leto 1934: Theresa Chernich, predsednica; Frances Vreček, podpredsednica; Anna Frank tajnica; Mary Tomažin, blagajničarka; Caro-

line Pičman, zapisnikarica; Mary Mlađič, rediteljica; Lillian Kozek, Anna Kosmach Jr., Josephine Racic, nadzornice.

Podružnica priredi 14. januarja veliko plesno zabavo v šolski dvorani. Najeti sta dve godbi, da bo lahko ustrezno starejšim in mlajšim. Par, ki bo najlepše plesal starokrajski valček, dobi nagrado \$5.

Pokrepčila kakor po navadi. Prosim, zavzemite se vse, da bo uspeh vsestranski.

Sosestri Mary Kremesec, ki leži bolna na svojem domu, želimo skorajšnjava zdravja.

Ann Kenig, tajnica.

Št. 5, Indianapolis, Ind. — Naša podružnica je imela svojo letno sejo, ki se je vršila dne 3. decembra. Udeležba ni bila tako povoljna, kakor smo želele. Na tej seji se je vršila volitev novih odbornic za leto 1934. Ana Koren, predsednica; Jennie Gerbec, tajnica; Mary Dugar, blagajničarka; Mary Vidmar, Uršula Zevnik in Mary Sedej, nadzornice. Na tej seji je bil tudi sprejem članic, katere so tekom leta pristopile.

Omeniti moram tudi, da smo pridobile eno novo članico, to je Mrs. Mary Sedej, ki je prestopila od podružnice št. 14 iz Nottinghama, O. Smatramo se srečne, ker smo jo dobile v svojo sredino, ker vemo, da nam bo s svojo razsodnostjo v veliko korist. Zato ji kliče naša podružnica: Dobro došla!

Drage članice, pridite gotovo na januarjsko sejo, da se bomo kaj več pogovorile glede nove zastave, in zaradi kluba, katerega moramo ustanoviti.

S sosesrskim pozdravom,

Mary Dugar, tajnica.

Št. 6, Barbenton, O. — Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da se bodo vršili sestanki šivalnega kluba vsako sredo zvečer v farnem "Club house," ravno tam, kjer imamo društvene seje. Prav prijazno ste vabljenje vse, da pridete takoj prvo sredo po novem letu, ob sedmih zvečer v Club house ter da prinesete seboj vsaka svoje ročno delo, pa naj bo že kakršnokoli. Za vsak večer pa bo ena preskrbela malo prigrizka, kakor je bila navada prej pri sestankih pri posameznih članicah.

S pripravami za igro, o kateri je bilo poročano zadnjič, smo že pričele. Igralci so z malimi izjemami samo mladi, tukaj rojeni. Z vajami bomo pričele takoj po novem letu, kajti z mladino je več truda, čeprav jo veseli, ako se hoče v resnici nekaj dobrega pokazati. Igra je jako lepa in vredna, da jo pridete pogledat. Imeli bomo tudi lepo slovensko petje turojenih fantov in deklet. Natančen program bo priobčen v februarjski številki Zarje, ker igra se bo vršila v nedeljo, dne 25. februarja ob sedmih zvečer.

Za leto 1934 je bil razen blagajničarke in ene nadzornice izvoljen ves stari odbor. Tudi blagajničarki smo prigovarjale, naj še ostane, pa pravi, da bo raje drugič, kadar bo kaj več denarja, ker sedaj je zopet prav suha

blagajna. Zato bi prosila vse, da redno plačujete vsak mesec sproti, ker zakladati se ne more za nobeno več. Torej odbor za leto 1934 je sedeč:

Jennie Okolish, predsednica; Frances Zagar, podpredsednica; Frances Ošaben, tajnica; Jennie Troha, blagajničarka; Anna Gerbec, zapisnikarica; Jennie Klančar, Alojzija Župec in Frances Železnik, nadzornice.

Na zadnji seji, oziroma po seji smo imele prav okusno malico, fino potico in pecivo ter dobro kavo; prinesle so sestre J. Okolish, M. Mekina in Frances Zagar. Prav lepa hvala vsem! Vabim vse, da se tudi v prihodnjem letu udeležujete sej v tako velikem številu, kot ste bile na zadnji seji.

Sosesrski pozdrav vsem!

Frances Ošaben, tajnica.

Št. 10, Cleveland-Collinwood, O. — Na glavni seji je bila zelo lepa udeležba, kar je znamenje, da se članice zanimajo za Slovensko Žensko Zvezo. Lepa hvala vsem članicam, ki so se udeležile seje! Po prihodnji seji bo tudi nekoliko prigrizka in zabave. Dvignile bomo tudi listke za zastore. Na zadnji seji nam ni bilo mogoče izžrebati, ker niso še vseh listkov nazaj prinesle, kljub temu, da sem pisala in jih opominjala. Prosim vas, da jih za prihodnjo sejo, dne 4. januarja gotovo prinesete, katere, jih še imate. Torej na prihodnji seji bomo dvignile srečke. Deleгатinje zadnje konvencije, pozor: morda bo katera izmed vas srečna. (Listke imajo skoraj vse delegatinje, celo v daljni Kaliforniji).

Kampanja SZZ je v polnem teku; stopimo na noge in izkušajmo pridobiti vse tiste žene in dekleta, ki niso še v naši Zvezi. Res je težavno agitirati v tej depresiji, pa če se potrudimo, jih nekaj gotovo dobimo.

Naša mlada članica Justina Brodnik je dobila zelo hčerko, ki se že zdaj veseli, da bo čez 15 let članica Slovenske Ženske Zveze.

Tudi bolezen je posegla v našo podružnico. Bolne članice so: Helena Laurič z Alhambra Rd., Mary Toplak, Aspinwall Ave., Mary Intihar, Cardinal Ave. in Mary Pike, ki se nahaja še vedno v bolnici v Chicagu, Ill. Vse te članice vam bodo hvaležne, če jih obiščete. Želimo jim skorajšnjava okrevanja!

Za leto 1934 je izvoljen sledeči odbor: Louise Milavec, predsednica; Mary Intihar, podpredsednica; Frances Susel, 726 E. 160th St., tajnica in blagajničarka; Josephine Kovač, zapisnikarica.

Drage mi članice! Zopet nastopimo novo leto, 1934. Želim, da bi v tem letu Slovenska Ženska Zveza podvojila svoje članstvo in da bi bile vse v boljšem zadovoljstvu.

Vsem zdravo in srečno novo leto! Bog živi članstvo Slovenske Ženske Zveze!

Frances Sasel, tajnica.

Št. 10, Cleveland-Collinwood, O. — V prvi vrsti hočem poročati, da me zelo veseli poročati, da me zelo veseli izid volitev odbora naše podružnice za

leto 1934, kajti v odbor so bile izvoljene vse stare odbornice, ki so tako marljivo delovale v preteklosti za procvit in dobrobit SZZ, kakor upam, da bodo tudi v bodoče. Nadalje sem tudi zelo zadovoljna z ukrepom glavnega odbora, da se bo naše glasilo "Zarja" poslej tiskalo v tiskarni Ameriške Domovine, ker upam, da ga bomo članice poslej bolj redno prejemale kot smo ga dozdaj.

Dalje bi prosila članice in jim priporočala, da one, ki stanujejo v Chicagu ali bližini, da bi šle obiskat eno naših sester, Mrs. Mary Pike, ki se nahaja v Burnside bolnici, 9435 Langly Ave., Chicago, Ill. Omenjena članica se je pred več meseci ponesrečila v avtomobilski nezgodi, ko je obiskala svetovno razstavo. Vsak obisk bo s hvaležnostjo sprejet od strani ponesrečene kakor tudi od nas drugih, njenih sester. Tukajšnje članice smo se potrudile, da smo nabrale malo vsoto, s katero ji bomo kupile za božične praznike malo darilo, da jo nekoliko razveselimo v njenem trpljenju.

Ob zaključku dopisa pozdravljam vse članice SZZ, kakor tudi vse čitatelje lista "Zarja," in jim želim srečno novo leto!

Mary Bolka,
članica št. 10 SZZ.

Št. 12, Milwaukee, Wis. — Naša podružnica je priredila na Martinovo soboto domačo zabavo, na kateri smo se prav dobro zabavale. Zahvaliti se moram članicam št. 12, ki so toliko darovale, da smo mogle postreči tolikim gostom. Dalje se zahvalim podružnici št. 17, West Allis, ter društvu Marija Pomoč Kristjanov v West Allisu, katerega članice so se udeležile naše domače zabave. Zahvaljujemo se tudi društvu Lilija in društvu Baraga. Kar dar boste vi kaj priredili, pa vam povrnemo. Posebno pa se moram zahvaliti članicam: Mrs. Koprnik in Mrs. Segadin, ki sta dobili darovano pivo.

Sedaj pa želim vsem glavnim uradnicam in vsemu članstvu srečno novo leto, da bi bile vse složne in da bi gledale za napredek naše organizacije. Želim, da bi začele z novim letom v sporazumu delovati, ker vsaka slaba beseda škoduje organizaciji. Dalje želim, da bi se članice potrudile, da bi dobili vsaj tisoč novih članic. Kjer boste hoteli dobiti zlato knjigo, tam morate dobiti vsaj 300 novih članic, če ne, bo še ostala pri podružnici št. 12.

Lepo se zahvaljujemo tudi našemu župniku Father Gladeku, ki nam je šel tako na roke pri pogrebih ali pa pri oznanilih, za katere smo ga prosili. Lepo se zahvaljujem Mrs. Zuzek za vse, kar ste mi dobrega storili, in prav tako se zahvaljujem Mr. in Mrs. Medleku, ki sta mi tudi mnogo pomagala. Lepa hvala! — Pozdravi!

Marica Kopac.

Št. 12, Milwaukee, Wis. — Glavna letna seja je bila dobro obiskana. Odbor je ostal stari, razen ene nadzornice. Nova nadzornica je sestra Josephine Martinčič. Na naši letni seji so naše mlade članice ustanovile tudi Pevski klub podružnice. Želim, da bi dobro napredoval in da bi ustanovile

tudi še kak drug klub, na primer Bowling ali pa Athletic Club.

Poročati hočem tudi, da se je omožila sestra Helen Presečnik, naša podpredsednica in je sedaj Mrs. Derzay. Mnogo sreče!

Na pustni torek, to je 13. februarja, bomo imele pustno veselico in domačo zabavo v Harmonia dvorani na S. 6th in W. Mineral St. Na to prireditev vabim že danes vse članice in znance.

Prihodnja seja se bo vršila dne 8. januarja ob 7:30 zvečer; zaradi novega leta smo preložile sejo. Vabim vse članice na prihodnjo sejo in prosim, da pripeljete s seboj tudi nove kandidatkinje, da bomo zdaj, ko se je začela kampanja, obdržale našo Spominsko knjigo v Milwaukee, da ne bo šla v drugo državo. Ako bo vsaka članica pripeljala s seboj vsaj eno novo članico, tedaj je gotovo, da ostane Spominska knjiga pri nas.

Želim vsem glavnim odbornicam in vsemu članstvu Slovenske Ženske Zveze srečno in veselo novo leto!

Pozdravi!

Mary Schimenz, tajnica.

Št. 13, San Francisco, Cal. — Ko so me sestre lansko leto na glavni seji izvolile za tajnico, si nisem mislila, da mi bo leto tako hitro minilo. Toda pri dobrem delu in skupni zadovoljnosti hitro mine. Dne 7. decembra, ko smo imele letno sejo in volitev za nove uradnice, so naše sestre kar na hitro naredile, ker so vse soglasno volile, da ostanemo vse stara uradnice za leto 1934. Torej v odboru ni nobene izpremembe.

Drage sestre, hvala vam vsem, ker ste me zopet izvolile kot tajnico. Delati hočem, kolikor bo v moji moči v korist vsem članicam Slovenske Ženske Zveze. Naznanjam vsem članicam, da so na glavni letni seji sestre sklenile, da ko bomo imele prvo mesečno sejo v letu 1934, da nas bodo po seji razveselile z dobrimi prigrizki in dobro pijačo ter plesom. Ker ne morem imen omenjati, se jim vnaprej zahvaljujem za njih postrežbo. Vabim vse članice, da se udeležijo seje.

Srečno in veselo novo leto!

Katherine Plut, tajnica.

Št. 14, Nottingham, Ohio. — Koncem leta se vsak spominja, kako je bilo v minulem letu. Vršilo se je mnogo lepih dogodkov, pa tudi na trnjevi poti moramo mnogokrat hoditi, da pridemo do cilja. To se nam je dogajalo čestokrat v zadnjih štirih letih, ko je financa tako padla, da niti zgodovinarji kaj takega ne pomnijo. Vsak dobro ve, da na dobri finančni podlagi gre lahko vsaka stvar naprej in na tak način je lahko vsakemu voditi.

Vteh časih pa je treba dati priznanje najprvo dobri voditeljem katerekoli organizacije ali društva. Tako je bilo tudi pri podružnici št. 14. Samo dobra volja in dolžnost, katerih so se zavedale naše sestre v vseh ozirih.

Še mnogo bi imela za pisati, toda naj bo na kratko povedano, da ako bomo delale in se zanimale tako dosedaj in ako se bodo razmere izboljšale, znamo v kratkem presenetiti vsako podružnico in celo našo nadvse priljubljeno predsednico Marie Prislund. To pa edino lahko storimo, ako se redno udeležujemo mesečnih sej.

Kaj bi se zgovarjale, da nimate časa! To ni res. Človek, dokler živi, se mora tudi zanimati za to in ono in pustiti mora za seboj dobra dela in dobre vzglede, da se naši principi ne pozabijo, temveč da se od leta do leta bolj širijo, kar je moja srčna želja za organizacijo, Slovensko Žensko Zvezo.

Želim srečno novo leto 1934!

Jennie Hrvatin.

Št. 14, Euclid, O. — Na naši zadnji seji smo razmotrivale tudi o vašem članku "Za boljše in lepšo 'Zarjo.'" Članice podružnice št. 14 so soglasno zahtevale, da naj bi bila v mesečniku redno priobčena povest, ker jo vse z zanimanjem čitajo. Radi dopisov pa se strinjamo s sestro urednico, ki pravi, da naj bodo dopisi kratki in jedrnat in koristni za Slovensko Žensko Zvezo.

Dalje moram naznaniti sosestram podružnice št. 14, da pridete vse polnoštevilno na sejo dne 2. januarja, 1934, ker bo zopet nekaj posebnega. Naša sestra Mrs. Simens je namreč obljubila, da bo prinesla lepo darilo. Kaj, tega pa ne smem povedati, saj vse veste, da ima Mrs. Simens mnogo lepih stvari. Tista, ki bo srečna, bo dobila darilo, in sicer brez vseh stroškov. Številko bo dobila vsaka, ki pride na sejo, po seji pa bo številka dvignjena. To bo zaradi tega, da se bodo članice rajši udeleževale sej. To bomo izkušale napraviti na vsaki seji, nekoliko pa tudi iz vzroka, ker smo določile na zadnji seji, da bomo plačevale po pet centov mesečno v podružnično blagajno, dokler se razmere ne izboljšajo.

Za leto 1934 smo izvolile tudi dve novi odbornici, in sicer Ivanko Punčoh za tajnico, in Mary Strukelj za blagajničarko. Prejšnjima pa izrekamo najlepšo zahvalo za delo in požrtvovalnost.

Končno vsemu članstvu naše organizacije širom Amerike srečno in veselo novo leto!

Iva.

Št. 15, Newburg, O. — Leto 1933 je utonilo v večnost in nastopilo bo leto 1934. Kar smo doživeli v letu 1933, je najbolje, da pozabimo in si želimo, da bi nam novo leto prineslo več sreče in zdravja.

Članstvo naše podružnice je preteklo leto obiskal dvakrat angel smrti ter vzel s seboj dve dobri članici. Prva je bila Mrs. Helena Hočevar, ki je bila rada vedno vesela in korajžna ter je vedno rada delala v korist podružnice. Druga je bila Mary Godec. Kdo je ni poznal v naselbinah? Saj se je vedno smehljala in se rada malo pošalila. Vsak je ljubil njo in njeno družino. Tudi ona je bila vedno dobra članica in je po svojih močeh pripomogla k napredku podružnice in SZZ. Naše globoko sožalje preostalim!

Da pa ne bom poročala samo o smrti, naj pripomnim, da imamo pri podružnici tudi lepa dekleta. Tako si je Lovrenc Arko izbral Bradačevo Angelco, ki mu bo krmarila čolnič življenja. Naj ju Bog blagoslovi, da bosta vedno živela kot krščanska zakonca.

Tudi štorcklja je večkrat obiskala naše članice; vseh ne morem navajati, ker bi vzelo to preveč prostora, zato čestitam vsem skupaj. Naj bi vam

bili novorojenčki v čast in ponos!

Dne 10. decembra smo imele igro "Garcia Moreno." Kakor so slabi časi, pa je bila udeležba vendar dokaj dobra, toda preostalo pa ni ničesar, ker so z igro združeni veliki stroški. Pokazale pa smo kljub temu, da je življenje pri podružnici.

Vse članice ste prošene, da poravnate svoj asessment za leto 1933, ker po novem letu nastopi nova tajnica. Podružnica nima denarja, zato je tajnica za vsako založila s svojim denarjem. Zato ste vljudno prošene, da na seji poravnate. Torej pridite prav gotovo vse na sejo dne 10. januarja, da se seznanimo z novimi uradnicami, ker smo ostale samo tri stare.

Veselo in srečno novo leto in obilo božjega blagoslova! Slovenski Ženski Zvezi želim v novem letu mnogo napredka in da bi vladala med nami slova in mir. — Pozdrav!

Apolonia Kic.

Št. 17, West Allis, Wis. — Na naši letni seji 10. decembra je bil izvoljen sledeči odbor:

Mrs. J. Schlosar, predsednica; Mrs. J. Schuster, podpredsednica; Mrs. S. Može, tajnica; Mrs. J. Recelj, blagajničarka; Miss K. Horvath, zapisničarica. Mrs. A. Potočar, Mrs. T. Krapšhe, Mrs. A. Florjanc, nadzornice; Mrs. M. Božič, rediteljica. Čestitam ter vam želim mnogo uspeha!

Sklenjeno je bilo, da plača vsaka članica v blagajno 10 centov doklade za mesec december.

Vabljeni ste vse, da se udeležite Card party, katerega priredimo v cerkveni dvorani 21. januarja ob 2:30 uri popoldne. Pripeljte tudi svoje prijatelje.

Za poročati imam zopet žalostno novico, da nam je smrt pobrala sestro Mrs. J. Florijan. Izrekam v imenu podružnice naše sožalje soprogu ter sinu pokojne.

Želimo pa tudi bolnim sestram, Miss E. Krevl, Mrs. Bizjak ter Mrs. Cerar skorajšnje okrevanje.

Želimo obilo sreče v zakonu Hildi Basher ter Jennie Ganter, sedaj Mrs. Bohte!

Šivanje bomo imele poslej vsako drugo in četrto sredo v mesecu v navadnih prostorih.

Poslej se bodo začele naše seje pol ure pozneje, radi molitev v cerkvi.

Torej ne pozabite prihodnje seje v nedeljo 14. januarja 1934, ob pol treh (2:30) popoldne!

Louise Bitanz.

Št. 18, Cleveland, O. — Cenjene članice, zopet vas opominjam, da se ne pozabite udeležiti seje, ki se vrši dne 3. januarja, 1934. Seja se začne ob sedmih zvečer, po seji pa bo card party in prigrizek. Onim, ki se niso udeležile zadnje seje, je lahko žal, ker po seji smo se prav dobro zabavale.

Pripeljte dobre partnerje za card party, da boste bolj gotovo dobile nagrade!

Vsem skupaj želim bolj srečno in zadovoljno novo leto, ki bi bilo boljše kakor preteklo. Želim tudi, da pridobimo v novem letu mnogo novih članic.

A. Jaklic, tajnica.

Št. 19, Eveleth, Minn. — Dolgo časa je že minilo, kar sem zapisala zadnji dopis v edini naš mesečnik Zarjo. Prav težko sem se pripravila, ker ne vem, kako bo moja pisava po volji urednici in tudi ne vem, če bo imela kaj potrpljenja z menoj. Vse članice naše podružnice prosim, naj bi se bolj redno udeleževale mesečnih sej. Ne vem, kaj je vzrok, da se vedno samo ene in iste udeležujejo mesečnih sej, dasi ni bilo še nikoli tako prijetno na sejah, kakor je sedaj, odkar obstoja naša podružnica. Le tako naprej, pa bo vse dobro.

Zato pa vse na sejo in vsaka naj pripelje tudi kakšno novo članico, če more. Sicer vem, da je težko, ker pri novi organizaciji na Evelethu samo dobro obetajo, da še umreti ne bo treba, pa bo denar. Kaj hoče boljše, katera je samo za denar pristopila. Toda jaz nisem, temveč sem za združenje vseh Slovencev v Ameriki. To je bil moj cilj.

Sestrski pozdrav!

Gabriela Masel.

Št. 23, Ely, Minn. — Čestitam uredništvu "Zarje," ker je tako lepo urejena; želela bi, da bi bila trikrat večja. Želim, da bi se ustanovil pri naši Zvezi poseben sklad za naše rojake v stari domovini, ki so prizadeti po povodnji. Ti ljudje so res usmiljenja vredni, kajti povodenj je velika nesreča. Jako lepo od nas, slovenskih žena v Ameriki, bi bilo, če bi

jim kaj pomagale. Če bi dala vsaka članica naše Zveze samo 10 centov, pa bi zneslo že \$500. Mislim, da ne bi nobena podružnica tega odklonila. Koliko žena je, ki imajo v stari domovini starše, brate, sestre in druge sorodnike, ki so prizadeti po tej povodnji! Če bi se ustanovil pri naši Zvezi tak sklad, mislim, da bi bilo mnogo dobrih src, ki bi darovala. In kako lepo bi bilo za nas, ko bi si mislili o nas v stari domovini: "Še so dobre slovenske hčere v Ameriki!"

Tudi jaz sem reva, pa sem vendar Bogu hvaležna, ker imam vsaj streho. Moža imam že dve leti bolnega, tako da sem že tudi jaz skrajno nervozna. Ko sem odhajala v Ameriko, je bila zadnja beseda moje matere: "Boga ne pozabi, pa tudi Bog tebe ne bo!"

Srečno in veselo novo leto!

Frances Koprivnik, članica SŽZ.

Št. 23, Ely, Minn. — Na decemberski seji smo izvolile odbor za leto 1934. Mary Sheopel, predsednica; Mary Jerich, podpredsednica; Mary Kurre, tajnica; Mary Maren, blagajničarka; Mary Gornik, zapisničarica. Po seji smo imele malo zabave in prigrizka.

Prav lepo se zahvaljujemo odboru za ves trud, ker so vse tako lepo uredile. — Sedaj se je zopet pričela kampanja za nove članice. Le na delo, sestre, da bomo dosegle pri nas število 200. Tudi ste prošene vse tiste, ki še niste poravnale svojega asessmenta, da ga poravnate.

Srečno in veselo novo leto vsem članicam Slovenske Ženske Zveze!

Mary Kure, tajnica.

Št. 24, La Salle, Ill. — Pohvaliti moram naše članice, ki so se v tako lepem številu udeležile glavne letne seje; bilo nas je na seji 40. Vršila se je volitev odbora in bil je soglasno izvoljen stari odbor, ki je sledeč:

Rozl Urbanc, predsednica; Mary Gregovic, podpredsednica; Angela Strukel, tajnica in zapisničarica; Marija Setina, blagajničarka; Marija Strukelj, Marija Svelbar in Emma Sinkovc, nadzornice. Ko je bila seja zaključena, sa nam naše sestre pripravile dober prigrizek, in sicer sestre Urbanc, Boznar in Ajster. Pa tudi dobre kapljice ni manjkalo. Zato lepa hvala za vse!

Pridite tudi na prihodnjo sejo v obilnem številu.

Nekaj naših članic se nahaja na bolniški postelji in mi jim želimo ljubelega zdravlja.

Huda nesreča je zadela našo sestro blagajničarko, ker je bil njen sprog od avtomobila ubit, in sicer en dan pred Zahvalnim dnevom. Dragi sosesstri naše globoko sožalje!

Vsem sosestram naše podružnice in celokupnemu članstvu želim veselo in srečno novo leto!

Angela Strukelj, tajnica.

Št. 25, Cleveland, O. — Na proslavi petletnice obstoja naše podružnice smo imele veliko udeležbo. Hvala lepa vsem udeležencem! Hvala tudi sestram naše podružnice in njihovim hčerkam, ki so na en ali drug način pomagale, da sta banket in veselica tako lepo izpadla. Med govorniki in govornicami ne smem izpustiti tudi naše

V spomin umrlim sestram

V mesecu novembru žalujejo sledeče podružnice za svojim članicami:

PODRUŽNICA ŠT. 3, Pueblo, Colo. Mrs. Johanna Lest, 315 Palm St., rojena 4. decembra, 1879; pristopila v Zvezo 16. julija, 1930; umrla 4. novembra, 1933.

PODRUŽNICA ŠT. 25, Cleveland, O. Mrs. Anna Pečjak, 1157 Norwood Rd., rojena 21. maja, 1888; pristopila v Zvezo 12. maja, 1930; umrla 3. novembra, 1933.

PODRUŽNICA ŠT. 25, Cleveland, O. Mrs. Agnes Valentič, 6305 Glass Ave., rojena 2. januarja, 1875; pristopila v Zvezo 18. decembra, 1928; 16. novembra, 1933.

Bog jim daj večni mir in pokoj!

urednice, Mrs. Albine Novak, ki je izborna govornica, in prav tako Mrs. Ivanke Mrvar, ki je bila izborna stoloravnateljica. Hvala tudi glavni predsednici Mrs. Marie Prislund za čestitke v "Ameriški Domovini!"

Ko se je decembra, leta 1926 rodila Slovenska Ženska Zveza po zaslugi naše neumorne in delavne glavne predsednice Mrs. Marie Prislund, se je govorilo: iz tega ne bo nič, ker ženske niso zmožne, da bi brez moških vodile kakšno organizacijo. To je bil tudi vzrok, da se je šele leta 1928 ustanovila podružnica SZZ na St. Clair Ave. Ustanoviteljice podružnice smo bile sledeče: Mrs. Brezovar, Mrs. J. Brodnik, Mrs. Brancelj, Mrs. R. Konečnik, Mrs. D. Strniša, Mrs. Mahne, Mrs. Mary Milavec, Mrs. Paulina Zigman, in sedaj že pokojna Mrs. M. Avsec. Sklenile smo, da skličemo skupaj Slovenke s St. Clairja in tako je bil začetek storjen.

Sestra Mrs. Mary Milavec na 1001 E. 71st St., je dala na razpolago hišo za ustanovno sejo, ki se je vršila dne 23. novembra, 1928. Na ustanovni seji se je vpisalo 50 žensk in deklet. Tako je bila oprana čast Slovenk na St. Clairju, ker so nas od vseh strani po strani gledali in izpraševali, zakaj tako dolgo odlašamo. Sedaj pa je naša podružnica največja podružnica Slovenske Ženske Zveze.

Vsaka zavedna Slovenka bi morala biti članica Slovenske Ženske Zveze, te edine slovenske ženske organizacije v Ameriki, kajti prispevek 25 centov mesečno je vredno samo naše glasilo "Zarja." Jaz preberem "Zarjo" od prve do zadnje strani, ker so vsi članki res zanimivi in poučni. Ponosna sem, da sem članica Slovenske Ženske Zveze, edine slovenske ženske organizacije v Ameriki.

Pozdrav in veselo novo leto vsem glavnim uradnicam in vsem članicam Slovenske Ženske Zveze!

Dorothy Strniša.

Št. 25, Cleveland, O. — Naša glavna ali letna seja dne 11. decembra je bila kljub hudemu mrazu jako dobro obiskana. Le tako naprej, članice; čim več nas je, toliko lažje se kaj koristnega ukrene, ker ena ali druga ima kak dober nasvet v korist podružnice ali naše Zveze. Izvoljen je bil sledeči odbor za leto 1934:

Frances Ponikvar, predsednica; Margaret Tomazin, podpredsednica; Mary Otoničar, 1110 E. 66th St., tajnica; Dorothy Strniša, blagajničarka; Josephine Perpar, zapisničarka; Mary Miklavž, rediteljica; Jennie Stanovnik, Mary Skul, Mammie Augustine, nadzorni odbor. Seje se vrše vsak drugi pondeljek v mesecu v stari šoli sv. Vida.

V slučaju smrti članice, da podružnica na razpolago en avtomobil, da jo spremlja šest članic s svečami, in en venec, ali če žele sorodniki, za sv. mašo; na večer pred pogrebom se zberemo k skupni molitvi za pokojno.

V izobraževalni odbor so izvoljene: Josephine Perpar, predsednica; Margaret Tomazin, Frances Brancelj, Mary Brodnik, Julia Brezovar, Jennie Stanovnik, Mary Marenko, Mammie Augustine, Mary Mahne in Cecilia Skrbec.

Sestre, zdaj je kampanja za nove članice, zato pripeljite na januarško sejo vsaj nekaj novih članic. Vsaka najbolj ve za one na svoji cesti, ki še niso pri naši Zvezi, in te lahko nagovori, da pristopijo.

Nekatere članice prosim, da bi malo bolj redno plačevale; neredno plačevanje zadržuje pravo poslovanje pri podružnici. Strogo se bom držala sklepa seje, ko je bilo sklenjeno, da ne smem več založiti kakor za dva meseca. Če se po dveh mesecih težko plača, se pozneje še težje. Prosim vas, da pridete poravnati za to leto, da bom na januarski seji lahko predložila čiste račune.

Tudi Miklavž je nosil na seji in je meni podaril lepo posteljno opremo. Prav prisrčna hvala vsem skupaj, katere ste za to žrtvovali! Shranila jo bom kot drag spomin od svojih prijateljic.

Vabim vse članice, da se udeležite seje, ki se vrši dne 8. januarja. Na seji bo letno poročilo, potem pa zabava.

Voščim vsem veselo in srečno novo leto, da bi šle z novim duhom naprej do naše zmage, za procvit Slovenske Ženske Zveze! — Pozdrav!

Mary Otoničar, tajnica.

Št. 33, New Duluth, Minn. — Vsem članicam, ki se niso udeležile seje v mesecu decembru, se naznanja, da je bil izvoljen sledeči odbor za leto 1934:

Katarina Brula, predsednica; Helena Krall, podpredsednica; Mary Spehar Sr., tajnica; Anna Vesel, blagajničarka; Mary Shubitz, zapisničarka; Anna Podgoršek, Mary Hennes, Anna Mrak, nadzornice. Na seji smo sklenile, da ne bodo seje poslej več v dvorani; seje se bodo vršile vsak prvi torek v mesecu pri članicah, in sicer enkrat pri eni, drugič pri drugi. Ne pozabite, da se bo vršila prva (januarska) seja pri predsednici, sestri Katarini Brula.

Drage sestre, prosim vas, da se vse leto udeležujete sej v tako obilnem številu kakor ste se udeležile zadnje seje. Ali ni lepo, da se vsaj enkrat v mesecu snidemo in po domače pokramljamo in pozabavamo, da vsaj malo pozabimo vsakdanje težave?

Naša dolžnost je tudi, zahvaliti se prejšnji predsednici in še nekaterim, ki so nas tako iznenadile in skrivaj naredile, da smo imele po seji cel party. Bog plačaj vsem skupaj!

Veselo in srečno novo leto vsem članicam Slovenske Ženske Zveze!

Zapisničarka.

Št. 34, Soudan, Minn. — Najprvo pozdravljam vse članstvo Slovenske Ženske Zveze, in želim srečno novo leto ter mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje.

Pri našem društvu je dovolj dobre volje, toda pomagati pa si ni mogoče, ker so slabi časi za pridobivanje novih članic. Upamo pa, da se bodo delavske razmere tudi pri nas izboljšale.

Volitve za prihodnje leto so izpadle tako:

Helen Mesojedec, predsednica; Barbara Planton, podpredsednica; Mary Pahula, tajnica; Angela Pavlich, blagajničarka; Mary Klun, Mary Spolar in Mary Pruss, nadzornice; Magdale-

na Brula in Rose Grahek svetovalki. Seje bodo vsak prvi pondeljek v mesecu pri sestri Frances Loushin.

Pozdrav vsemu glavnemu odboru in članstvu!

Št. 36, McKinley, Minn. — Zdravo, zadovoljno in srečno novo leto želim vsem članicam naše podružnice ter se jim zahvaljujem za vso naklonjenost, ki ste mi jo izkazale v letu 1933 kot tajnici. — Pozdrav vsem!

Josephine Lautizar.

Št. 40, Lorain, O. — Ne morem najti dovolj prisrčnih besed, s katerimi bi se zahvalila sosestram članicam podružnice št. 40 za tako lep dar, s katerim so me tako prijetno iznenadile (za enkrat ste me prav lepo "nafulale"). Tega ne bom pozabila. Vedela sem, da naše članice upoštevajo delo tajnice pri podružnici, toda še sanjalo se mi ni, da to delo tako visoko cenijo, kakor so na seji pokazale. Torej, drage sosestre, prav lepa hvala vsem, ki ste v to prispevale! Prav tako se lepo zahvalim predsednici Agnes Jančar in blagajničarki Mary Černilec, ki sta si vzeli toliko truda, da sta vse to skupaj spravili.

Na redni seji dne 12. decembra je bil izvoljen ves odbor še za nadalje. Agnes Jančar, predsednica; Johanna Debevec, podpredsednica; Frances Brescak, tajnica; Mary Černilec, blagajničarka; Berta Anzelc, Frances Tomažič in Frances Dougan, nadzornice.

Seje se vrše kakor doslej, vsaki drugi torek v mesecu pri tajnici. Ustanovile smo tudi Zabavni klub. Članice tega kluba se bodo zbirale vsak četrti torek zvečer ob 7. uri pri tajnici; članarina je 5 centov na mesec.

Naj omenim še kampanjo za nove članice. Pa bo rekla ta ali ona: lahko je omeniti, toda težko narediti. To je resnica. Posebno zdaj v teh razmerah ni mogoče pričakovati velikega uspeha, a vseeno se potrudite malo in naj do prihodnje seje pripelje vsaka po eno novo članico.

Dalje se moram zahvaliti glavni tajnici Mrs. Josephine Račič in blagajničarki Mrs. Mary Tomažin za prijazen doček in postrežbo v Chicagu. Prav tako hvala Mrs. Heleni Kušar.

Vsem članicam Slovenske Ženske Zveze želim veselo in srečno novo leto!

Frances Brescak, tajnica.

Št. 43, Milwaukee, Wis. — Letna seja naše podružnice je bila dobro obiskana, pa vseeno niso bile vse članice navzoče. Odbor za prihodnje leto je ostal ves stari. G. Delost, predsednica; J. Verbich, podpredsednica; A. Velkovrh, tajnica; J. Tominšek, blagajničarka; Mary Bevc, zapisničarka; Helena Zunter, Cecilia Wachetz, Marie Mlinar, nadzornice. Seje se vrše kakor navadno in sicer vsako drugo nedeljo v mesecu v Ig. Tominškovih prostorih.

Card party, katerega smo imele po glavni seji, je izpadel precej povoljno. Hvala vsem, kateri ste kaj pripomogli, posebno pa hvala Mr. in Mrs. Tominški za prostor.

Dalje naznanjam članicam, ki niste bile navzoče na glavni seji, da je bilo

sklenjeno, da priredimo domačo zabavo, in sicer v soboto, 13. januarja zvečer v I. J. Ermenčevi dvorani, 811 S. 5th St. Ker imamo domačo zabavo komaj vsako leto enkrat, ste prošene vse članice, da vsaj enkrat na leto pridete in pripelžete svoje družine. Delujmo skupno, da bo imela naša zabava lepši uspeh. Vabim sosedne podružnice št. 12, Milwaukee in št. 17 West Allis ter vse prijatelje naše podružnice, da se udeležijo naše zabave. Vstopnina bo 50 centov in vse prosto. Članice so obljubile več dobrih stvari. Vino nam je pa Mr. John Bevez tako dobro naprešal, da je res prava božja kapljica. Torej prijatelji in prijateljice, ne pozabite na našo prireditve!

H koncu pa želim glavnemu odboru in vsem članicam SZZ, posebno pa članicam naše podružnice srečno in zadovoljno novo leto 1934!

Pozdravljene!

Tajnica.

Št. 46, St. Louis, Mo. — Naša podružnica želi vsem članicam Slovenske Ženske Zveze srečno in veselo novo leto.

Vse članice se pozivljajo, da se gotovo udeležijo mesečne seje meseca januarja. Na tej seji se bo vršila volitev odbornic, po seji pa bo malo prigrizka in "Bunco party." Na "Bunco party" bo vstopnina 10 centov. Vsi prijatelji so vljudno vabljeni.

Mary Speck, tajnica.

Št. 46, St. Louis, Mo. — Zadnjič sem čitala v nekem listu dopis, v katerem je bilo rečeno, da žena, ki je strogo katoliška, ne more biti politično napredna. Dokaz, da temu ni tako, je naša glavna predsednica Mrs. Marie Prislund, katere osebnost ne poznam, vem pa, da je strogo katoliška žena, drugače ne bi bila ustanoviteljica in glavna predsednica naše SZZ. Ali ni ona politično napredna, ko je bila izvoljena za mestno nadzornico nad knjižnico mesta Sheboygan? Ko sem o tem v Zarji čitala, sem bila zelo vesela in obenem ponosna na našo predsednico. Moje iskrene čestitke, Mrs. Prislund! Ponosne smo na vas, zavedne ameriške Slovenke!

V Zarji vidim dopise iz raznih nasebin, iz St. Louisa pa ničesar. Vsaka raje bere kot piše, prav tako tudi jaz. Toda sedaj so dolgi zimski večeri, zato glejmo, da bo v vsaki Zarji tudi dopis iz St. Louisa.

Prosim tudi, da bi se vse članice bolj polnoštevilno udeleževale sej, kajti več ko nas bo na sejah, bolj bomo napredovale. V slogi je moč!

Pozdrav!

Margaret Zvanut.

Št. 47, Cleveland, O. — Glavna letna seja je minila. Bila je prav živahna in še precej obiskana od strani članic, ki so sedaj obljubile, da bodo za bodočo sejo vedno tako pridne in se sejo z veseljem udeleževale. Ako bodo svojo obljubo res držale, nam bo tako vedno mogoče skupno kaj dobrega napraviti za korist naše podružnice, in koliko bolj z veseljem bodo tudi v bodočo potem odbornice delale, da se bodočo glavno sejo gotovo

ne bodo tako branile prevzeti urade kot so se jih sedaj.

Sklepi glavne letne seje so: vsaki članici, pri kateri se bo oglasila gospa "Štorklja," se ji bo za njeno dete poklonilo darilo, isto za neveste, katere se bodo poročile od naše podružnice. Ako pa katero članico Vsemogočni pokliče k večnemu počitku, se ji bo od podružnice poslalo cvetlice in se bo plačalo za veliko sv. mašo.

V letu 1933 se je pri štirih naših članicah oglasila "Štorklja," ter so bile tri članice neveste; vsem smo podarile lepa darila, da so jih bile vesele. Odkar je naša podružnica ustanovljena, do sedaj hvala Bogu nismo imele še nobenega smrtnega slučaja, kar je dokaz, da smo bile res vse članice popolnoma zdrave sprejete v Slovensko Žensko Zvezo. Moja želja je, da bi bilo tudi leto 1934 za vse nas še ravno tako zdravo in srečno, ako človeka kaj drugega doleti, se že z božjo pomočjo prestane; saj se nam bodo časi zboljšali, da nas ne bo depresija vedno trla.

Kaj pa letošnja kampanja? Gotovo, da ne bomo spale. Pojdimo na delo za novimi članicami in pokažimo, da smo še vedno za napredek naše podružnice in Zveze. Drage sestre, apeliram na vas, da vsaka vsaj eno pridobi, naj pridejo z vami na bodočo sejo. Razložite jim pravilno pomen naše organizacije in pravila, dajte jim čitati "Zarjo," pa boste videle, da agitacija v resnici ni tako težavna kot si ve predstavljate.

Pridite 13. januarja na prvo letno sejo 1934. Poročalo se bo o letnih računih, katere bo nadzorni odbor pregledal ter o izidu naše prireditve na Silvestrov večer.

Naša predsednica L. Zidanič se je enostavno odpovedala uradu, glede svojega šibkega zdravja, ker je predsedovala od ustanovitve naše podružnice ter bila jako vnetja in delavna v vseh ozirih za našo podružnico. Na tem mestu ji v imenu vseh članic izrekam: lepa hvala za vse ter upam, da bo tudi z nami še vseeno naprej sodelovala, kar bo v njeni moči.

Istotako smo dobile novo blagajničarko, ker je Mrs. Dolinar v bodočo nemogoče uradovati, ker je preobložena s svojim delom. Tudi ona je vodila ta urad od ustanovitve ter je bila v vseh ozirih prav delavna in vestna, zato se tudi njej prav lepo zahvaljujemo in vemo, da nam bo v bodočo tudi po svoji moči vedno naklonjena.

Odbor za leto 1934 je sledeč: Marie Železnik, predsednica; Jennie Pugelj, podpredsednica; Helen Tomazič, tajnica; Karolina Mausar, blagajničarka; Frances Miklich, zapisničarka; May C. Bates, predsednica, Alojzija Zidanič in Mary Zupan, nadzornice; Uršula Zala, rediteljica; Karolina Mausar, voditeljica šivalnega kluba. Seje se vrše vsako drugo soboto v mesecu ob sedmih zvečer pri Mrs. U. Zala, 812 Vineyard Ave. Ker so v odboru vse delavne in vnete članice, bodo tudi gledale, da bodo delale za dobrobit podružnice in Zveze.

Mrs. Ida Brozič se je vrnila med nas po tri-mesečnem bivanju v domovini. Ključemo ji: dobro došla!

Prav veselo, srečno in blagoslovljivo

no novo leto 1934 vsem glavnim uradnicam, častitemu gospodu duhovnemu vodji in vsem članicam naše dične organizacije SZZ iz srca želi vdana,

Helen Tomazič.

Št. 53, Brooklyn, O. — Na letni seji v decembru je bil izvoljen odbor za leto 1934, in sicer je ostal isti, kakor je bil doslej. Članice se zahvaljujejo za božično voščilo sestri glavni predsednici Mrs. Marie Prislund in žele, da se osebno spoznamo v prihodnjem letu 1934.

Seje se bodo vršile kakor doslej, pri podpredsednici Mrs. Železnik. Najemnina je \$00. Torej lepa hvala za tako ceno in postrežbo! Sedaj nas je 23 članic. Pri nas je skoraj polovica, ki spadamo k društvu Brooklynski Slovenci, št. 48 SDZ, ki bo praznovalo dne 7. januarja v Sachsenheimovem poslopju petletnico svojega obstoja. Naša dolžnost je, da se udeležimo vse. Popoldne ob dveh se prične program s petjem, godbo in plesom ter kazanjem slik. Ne zamudite te prilike in pridite tudi naše sosedne podružnice, ker nastopijo članice naše podružnice in njihove hčerke. Pridite pogledat, da se prepričate! Navzoč bo tudi glavni predsednik SDZ, Mr. Frank Černe. Nastopilo bo pevsko društvo "Zvon," pod vodstvom Mr. Primož Kogoja. Zvečer je ples v obeh dvoranah. Spodaj, kjer je bolj pri rokah, je kuhinja, kjer se bo servirala okusna večerja in dobra kapljica.

Pripeljite svoje soproge, da dobimo še njihove žene in hčerke v našo organizacijo, posebno sedaj, ko se vrši kampanja. Torej, na delo, da vidimo, katera jih bo več dobila.

Pozdrav vsem čitateljem "Zarje!"

Anna Jesensko, tajnica.

Št. 39, Biwabik, Minn. — Sporočam, da je bila glavna seja, ki se je vršila v sredo večer 13. decembra v Park Pavilion uspešna v vseh ozirih.

Najvažnejša točka je bila volitev odbora za prihodnje leto. Izvoljene so bile sledeče: Mrs. Johana Zallar, predsednica; Mrs. Mary Strukel, podpredsednica; Miss Catherine Tometz, tajnica; Mrs. Gazella Kure, blagajničarka; Miss Josephine Zallar, rediteljica; Mrs. J. Grzina, Mrs. A. Palisich Jr., Mrs. J. Servatka, nadzornice.

Po volitvah je predsednica Mrs. Johana Zallar poklonila znak SZZ Mrs. Mary Jacklovich, ker je bila najbolj marljiva pri pridobivanju novih članic. To je bil znak, ki ga je v ta namen podarila podružnici glavna predsednica, Mrs. Prislund, ob njenem obisku. Častno priznanje izrekamo tudi Mrs. Johani Zallar in Mrs. Mary Strukel, ker so bile zelo agiline. Nato je sledila prav prijazna domača zabava z okrepčili.

V imenu podružnice se vam vsem skupaj lepo zahvalim za vaš trud, kakot tudi vsem dosedanjim uradnicam, in vsem članicam, ki ste zahajale na sejo. Upam, da boste prišle v lepem številu na vsako sejo v prihodnjem letu. Seje se bodo vršile vsako drugo sredo v mesecu, ob pol osmih zvečer, v Park Pavilion.

Srečno novo leto vsem skupaj!

Catherine Tometz, tajnica.

MARY BESAL:

GOSPODINJSTVO

Nekaj o perilu

Lepo perilo je še vedno ponos vsake gospodinje. Kljub trudu in skrbi pa se nekaterim gospodinjam vendar ne posreči, da bi bilo njihovo perilo snežno belo in sveže, kakor bi one rade. Gospodinja, ki ne more perila lepo oprati, gotovo ne zna s perilom prav ravnati. Včasih zadostuje le majhna napaka, pa je ves trud zastonj. Mnogo je gospodinj, ki perila pravilno ne razobešajo. To se zdi sicer na prvi pogled postranska stvar, pa je vendar velikega pomena za vsako perico.

Vrv, na katero razobešajo perilo, mora biti močno napeta, sicer se ti lahko primeri, da se večji kosi perila vlečejo po tleh in umažejo. Tudi predolgo napete vrvi niso dobre. Predolge vrvi podpremo na sredi s podporami, ki jih lahko kaj hitro sami napravimo iz dveh prekelj ali drogrov. Kadar obešaš perilo na prostem, pazi tudi zlasti na ogle. Navadno pritrdimo perilo, zlasti oblačila in brisače, na dveh koncih in pustimo, da v sredi prosto visi, to pa ni dobro, ker se na ta način ogli preveč nategnejo, zlasti če piha močan veter.

Kadar obešaš perilo, pazi zlasti na to, da se enakomerno suši. Zato obesil perilo tako, da bodo debelejši deli zgoraj, tanjši pa navzdol vise. Tanjši del, ki se hitro suši,

srka vodo iz gornjega, debelejšega dela, pa tudi lug, kolikor ga je morda še ostalo v perilu, se ne nabira na zgorajšnjem debelejšem delu, ampak se enakomerno razdeli po vsem kosu.

Kadar obešaš velike kose, storiš dobro, če jih še mokre kar na vrvi naravnaš. Perilo samo ne smeš premočno napeti, ker se mokro perilo hitro uda in potem na pripetih delih razvleče. Ta razvlečena mesta pa jeze vsako perico, kadar perilo zavravnava. Čas, ki ga zamudiš s skrbnim obešanjem, prihraniš, ko te zlaganje ne bo nič več mudilo. Čipke in trakove zavravnaj še na vrvi; mokri se zavravnajo hitreje kot suhi.

Telesno perilo, ki je dvojno, kakor srajce in hlače, obesimo proti vetru. Na ta način se enakomerno suši, kjer je všit rokav. Kadar so se posušile od spodaj, jih obrni, in sicer tako, da drže ene klešče eno zapustnico, druge pa mesto, kjer je ustavek všit. Za moške ovratnike in zapestnice se tudi že kupijo posebna držala iz pocinkane žice, ki imajo dvanajst ali še več kljukic, na katere se perilo obesil.

Ko je perilo suho, ne pusti, da še ure dolgo plapola v vetru. Najbolj ga zložiš, ko je še nekoliko vlažno. Takrat ga lahko zložiš, kakor hočeš, popolnoma suho perilo pa je trdo in ga moraš naškropiti, zlasti še, če ga hočeš likati.

(Dalje prihodnjic)

HELEN YURCHICH:

KUHINJSKI KOTIČEK

ČOKOLADNA POTICA

Napravi testo (recept priobčen v zadnji izdaji). Napravi nadev po sledečem: Vmešaj dobro pol funta putra, ko dobro naraste, mu primešaj polagoma šest rumenjakov, pol funta sladkorja, dve žlički vanilje in pol funta ogrete čokolade. Primešaj rahlo trd sneg iz štirih beljakov. Potem sprazi bledo-rumeno pol funta olupljenih in dobro zrezanih mandelnov, s pol funtom sladkorja. Razvaljaj testo precej tanko, ga namaži z nadevom, potrosi z mandeljni, malo tudi z drobtinami. Zavij ga tesno skupaj, deni v pomazan model, pusti na toplem vzhajati, vzhajane namaži po vrhu z jajcem, ter speci kot druge potice.

MANDELNOVA POTICA

Napravi navedeno testo, pusti, da vzhaja. Napravi nadev. Sprazi funt in pol do dva funta dobro zrezanih mandelnov s pol funta sladkorja in malo limonove lupince. Potem mešaj, da dobro naraste, približno pol funta putra, 12 rumenjakov in pol funta sladkorja z vaniljo. Nato naredi trd sneg iz petih beljakov in ga rahlo primešaj s polovico bledo-rumeno praženimi mandeljni. Dobro vzhajano testo zvaljaj, pomaži z nadevom, potrosi še z ostalimi mandeljni, tesno zavij, deni v pomazan model in postavi na toplo, da vzhaja. Potem pomaži z jajcem in peci kakor druge potice.

Ta potica pride nekoliko bolj draga, toda je fina. Ako se ti zdi preveč toliko dati v nadev, lahko vsake stvari malo manj vzameš; mesto tako množino mandelnov daš tudi lahko malo drobtin, seveda bo slabša od navedene.

MALO POJASNILA

Kar se tiče žlice, je velika žlica, žličko pa mala kavna žlica. Ako daš v testo malo ("špage" ta kratkega), bo vedno bolj hitro vzhajalo ter obenem da tudi boljši okus.

Kako ravnati z lešnikovim in mandelnovimi zrni, da se lahko olupil rujava luščina od njih:

Lešnikova zrna deni nekoliko časa v toplo peč, potem jih stresi na prtici in jih dobro odrgni. Bele zberi ven, ostale postavi zopet v gorko peč ter jih davaj in ribaj toliko časa, da se loči vsa rujava kožica od njih. Potem nadaljuje, kakor jih rabiš.

Mandeljne deni v vrelo vodo. Črez nekaj časa odlij vodo, stisni vsak mandelj s prstom, da se olupil. Potem jih posuši in nadalje pripravi kakor jih rabiš. Katera bo za praznike uporabila kak ta recept za potico, naj sporoči v "Zarji," kako ji bo potica ugajala.

POMARANČNA TORTA (KEKS)

Mešaj 14 rumenjakov, en funt sladkorja, sok in lupinco od ene pomaranče, da dobro naraste, potem naredi sneg iz 10 beljakov, primešaj mu en funt drobno zrezanih mandelnov ali orehov in četrt funta kruhovitih drobtin ter rahlo primešaj ostalemu. Vmešaj rahlo dve žlički pecivnega praška (Baking Powder). Peci torto počasi v dveh namazanih modelih. Ohlajeno namaži vmes z kako omako, povrhu pa oblij z kakim ledom (frosting).

VINSKI ŠATO

Mešaj v globokem loncu štiri rumenjake in pet žlic sladkorja, da dobro naraste. Potem prilij eno šalco zavretega vina in mešaj na ognju, da

se zgosti. Ako hočeš imeti bolj gost šato, primešaj eno žlico moke (seveda poprej, še predno priliješ vreto vino) ali pa še dva rumenjaka. Ako s tem kateremu postrežeš, daj poleg vedno kako dobro pecivo (piškote).

JETRNI VLOŽKI

Vmešaj dve žlici dobre masti in dve jajci; potem približno pol šalce mleka, pol šalce kruhovitih drobtin, zrno stolčnega česna, malo popra, potrebno osoli, eno žlico drobno zrezane, v masti ocvrte čebule, malo majerona, zelenega peteršilja ter pol funta na sito pretlačenih jeter (najboljša so seveda telečja, pa tudi druga lahko rabiš). Dodaj še pol žlice moke. Vse to rahlo skupaj zmešaj ter zakuhaj z žlico majhne knedelčke v jako vrelo juho.

JAJČNA KAŠA

V loncu zmešaj tri cela jajca, žlico stopljenega putra in toliko kruhovitih drobtin, da je gosto; prilij še malo juhe in dobro zmešaj. Vlij potem v vrelo juho ter naj vre še pet minut.

RIBANA KAŠA

Naredi kolikor mogoče trdo testo iz pol šalce moke in "gresa" ter eno jajce. Ako potrebno, prideni žlico vode. Testo zribaj na strgalniku in zakuhaj v vrelo juho, ter naj vre sedem do deset minut.

MESNI ZAVITKI

Napravi testo kakor ga napraviš za nudelce. Potem deni v ponev malo masti in drobno zrezane čebulje; ko je rumena, prideni še malo zelenega peteršila, pol funta drobno zrezane pečenke ali pljuč ter skupaj praži. K

ohlajenem primešaj dve jajci, malo drobtin, tri žlice sladke smetane ali mleka, malo majerona, popra, limonove lupince in malo soli. Sedaj razvaljaj testo kakor za nudelce, ter naredi iz nadeva za lešnik velike kroglice. Polagaj jih po vrsti na testo za dva prsta od roba in en prst vsak

sebi. Testo od roba čez kroglice zavij. Okrog vsake pomaži z jajcem, dobro pritisni in odreži z okroglim obodcem. Zakuhaj jih v juho ter naj vre sedem do deset minut.

NEKAJ NASVETOV O KUHANJU
Čebule ne deni nikdar v mrzlo mast,

ampak vedno v vročo in pusti, da lepo blede-rumeno zarumeni. Ako misliš prideti peteršilj, tedaj ga daj že vedno k rumeni čebuli ter takoj odstavi ali prideni še nameravano moko ali meso.

Ameriška Slovenka.

LEGENDICA OTROK

“Kam pa vodi zlata cesta,
ki se preko neba pne,
v kakšna nepoznana mesta,
se po tisti cesti gre?”

“Tista cesta, dete moje,
vodi v mesto Betlehem;
a kako, da je vsa zlata,
ti legendico povem:

Tisti čas, ko v revnem hlevcu
se rodil je božji Sin,
šli so k njemu trije kralji
z daljnih, daljnih pokrajin.

S sabo nesli so darove,
da bi mu prinesli srečo,
pa so nesli še cekinov,
polno, polno vrečo.

Toda Bog tako je hotel:
vreča se je razvezala,
a vsebina se iz nje je
vsa čez cesto iztrkljala.

Vsak cekinček—zlata zvezda—
zdaj na nebu se blesti
in oznanja: trije kralji
tudi k Jezusčku so šli.”

MEH ZA SMEH

Če moški pravi: “Sem v najboljših letih,” tedaj so dobra leta gotovo že za njim.

*
“Zakaj pa jokaš, fantek?”

“Moja mama je mrtva, moj oče je mrtev, moja staro mammo so včeraj pokopali, moji bratci in sestrice so v bolnišnici . . . in če pridem zdaj brez denarja domov, me vsi skupaj pretepejo.

*
Učitelj razlaga otrokom pregovor “Opečn otrok se boji ognja” in jih vpraša:

“Ali mi ve kdo povedati še kak podoben pregovor?”

Frankie dvigne roko in zmagoslavno zakliče:

“Umit otrok se boji vode.”

*
Hladnost soljudi ti lahko povzroči trajen nahod.

*
“Zakaj pa si tako potr?” vpraša nekdo svojega komaj poročenega prijatelja.

“Ah, moja žena hoče neprestano denarja.”

“Kaj pa dela s tolikim denarjem?”

“Ne vem, ker ji nisem še ničesar dal.”

*
“Ti, Mary hodi okrog in pripoveduje o tebi same laži.”

“Briga me! Naj le pripoveduje laži! Ampak če jo zalotim, da je izblebetala kaj resničnega, potem pa utegne nekaj doživeti!”

*
Gospodinja (novi kuharici): “Še na nekaj vas moram opozoriti, preden vas sprejem. Moj mož je namreč včasih precej sirov.”

Kuharica: “Nič zato! Saj sva vendar dve!”

*
“Vaša soproga je povsod doma — v slikarstvu, glasbi, literaturi.”

“Da, da. Samo doma — ni doma.”

*
Najboljše priporočilo. Sitna in čemerna gospodinja: “Sicer

ste bili eno leto pri meni v službi, vendar vam ne morem dati dobrega spričevala ali referenc.”

Služkinja: “Veste kaj, gospa, pa mi poleg izpričevala in znamenka, koliko časa sem služila pri vas, nalepite še svojo sliko.

*
Srečen par. “Midva z ženo živiva v najlepši slogi.”

“Res?”

“Seveda. Ona vidi samo moje napake, jaz pa samo njene.”

*
Gospa Jezičnica: “Ampak Bog varuj to komu povedati, ker sem samo vam zaupala.

Gospa Osatova: “Kje si morete kaj takega misliti! Meni lahko vse poveste, jaz nikomur nič ne povem. Moja častna beseda!”

Ženski se poslovita in odideta vsaka svojo pot.

Gospa Osatova: “Aha, zdaj pride pa gospa Kačarjeva. Povedati ji sicer ne smem nič, ampak lahko jo vprašam, če že ve. . .”

TRIJE RODOVI

Spisal Engelbert Gangl

(NADALJEVANJE)

Jelka je bila razburjena in je odšla iz sobe.

"No, bomo videli, čigava obvelja," je rekel Zavinščak.

Brankovič je okrevale toliko, da je mogel ob palici po sobi. Če ga je podpiral njegov sluga, ki je ostal pri njem, je prišel tudi na vrt in sedel na klop pod smrekami.

Običajno je sedela tam Nadina. Ko je videla, da se bliža nadporočnik, je hotela zbežati. A že je začela njegov glas: "Kaj bežite pred menoj, lepa gospodična Nadina? Ali se me bojite? Bolan sem, in vi bežite pred menoj, da je moja bolezen še večja!"

Nadina je obstala. Minile so njene sanje, zdaj ji je vseeno, o čem govori.

"Bodite kakor usmiljena Samaritanka in mi lajšajte bolečine. Vaše zasluženje bo veliko."

Smejal se je Brankovič, in Nadina je gledala na tla. Z bližnjega grma je vzela list in ga trgala z drobnimi prsti, da je v majhnih koščkih padal na zemljo.

"In tako kruto ravnate tudi z menoj, ko hočete bežati pred menoj. Imejte usmiljenje z bolnim človekom!"

Prijel jo je za roko. Ni se branila, saj so minile njene sanje.

"Kako je mehka ta vaša ročica. Kako bi hitro prešla vsaka bolezen tistemu, ki bi ga gladila ta mehka ročica."

Nadina je poslušala Brankoviča, a do srca ji niso šle njegove besede. Naklonila se je in je odšla.

"Krotka, ponižna stvarca," je šepetal nadporočnik.

In računl je s treznim preudarkom.

Lepo doto bi dobil, ako bi poročil Nadino. Denarja mu je treba, ker ima dolgove. In tako lepo in svobodno se da živeti, kdor ima dovolj denarja. Zažvižgal je slugi. Bil je vaje temu, kakor pes, ki mu zažvižga gospodar, in priteče.

"Pokliči gospoda ritmojstra! Reci, da bi rad govoril z njim.

"Da, gospod nadporočnik," je dejal sluga in odšel po Zavinščaka.

Tako lepo bi bilo potem! Nobenih sitnih in mučnih denarnih skrbi bi ne bilo več. Potem bi se šele začelo pravo življenje. Zdaj je plača tako skromna, da ni za nikamor. A oficir mora živeti, sicer je dolgočasno in ničevno to ubogo preganjanje po vajah in vojašnicah. He, Nadina in pa njen denar!

"Kaj želiš, prijatelj?" je klical že oddaleč Zavinščak.

Brankovič je vstal in stopal ob palici.

"Nikar se ne trudi, le ostani," mu je velel Zavinščak.

"Nič se ne trudim, samo pokazati sem ti hotel, da bo kmalu treba odriniti. Noga je zdrava, samo malo trda je še!"

"Žal mi bo, res! Zdaj je bilo življenje pri nas, poslej bo puščava!"

"Tako bo težko tudi meni!" je dostavil Brankovič. "Tako lepo je tu! Vedno bi ostal, a kliče me dolžnost. A ti ne boš hud name, če sem odkritosrčen proti tebi. Če ti ne bo všeč, kar ti povem, stori kakor bi ničesar ne slišal in pozabi takoj, ko izgovorim."

"Dobro! Tu imaš mojo roko! A kaj imaš tako skrivnostnega?"

"Preden odidem, moram biti na jasnem. Gre za srečo mojih bodočih dni. Tiče se Nadine!" je rekel nadporočnik odločno in glasno, da ni bilo nobenega dvoma o resnosti njegovih besed.

"Sediva!" je rekel Zavinščak.

Sedla sta.

"Kako si rekel?" je vprašal Zavinščak.

"Rekel sem, da se tiče Nadine," je ponovil Brankovič.

"Kako to misliš?"

"Tvoja hči—da govorim brez ovinkov—mi ugaja, kakor mi ni še nobena ženska doslej. Preveril sem se, da je resnično, kar si govoril o nji: blaga je v srcu in izobražena. Ustvarjena je, da bi lahko bila moja sreča. Vprašam te odkritosrčno in te prosim tudi odkritosrčnega odgovora: Ali bi mi jo dal za ženo?"

"Hm!" je dejal Zavinščak, "tako naglo je prišlo to vprašanje, da si moram izprositi nekoliko odloga. A toliko ti povem lahko že danes, da si mi simpatičen človek in da še vedno vztrajam pri besedi, ki sem ti jo že povedal, da mora biti mož moje Nadine samo oficir."

Brankovič je bil zadovoljen s tem odgovorom.

Ko je ostal po večerji Zavinščak sam z ženo, ji je povedal, kaj ga je vprašal nadporočnik.

"Vedel sem, da pride do tega!" je pristavil. "In tako je tudi najbolje. Ali ni mogoče, da pride zopet kak Dominik in zbega dekleta in nam napravi sramoto?"

"A toliko pravice do svoje hčere mi vendar pustiš, da se pogovorim najprej z njo, kake so njene misli?" je rekla žena.

"To se razume! To je tvoja pravica in tvoja dolžnost!"

Jelka ni spala vso noč. Vso noč je mislila na hčer. Njeno srce je molilo zanjo, vse bi se žrtvovalo zanjo, iztočilo bi zanjo zadnjo kapljo krvi. Ako ga hoče, ji ne sme braniti. Bolje je, da ostane mati brez hčere, nego hči brez sreče. Ako ga neče, tedaj mora zmagati njeno srce nad očetovo trmo. In tako je minila noč; dolga je bila in polna skrbi.

Drugo jutro je vstala in odšla v Nadinino sobo. Tam je ni bilo več. Pogledala je mati skozi okno in je videla hčer na vrtu. Bila je pri svojih cveticah, sama najlepša med njimi, cvetic kraljica.

Mati je šla na vrt in jo je vprašala: "Ali bi se omožila, Nadina?"

Pogledala jo je in se je nasmejala: "Zakaj to vprašanje, mama? Če bi se omožila?"

"Da," je pritrdila mati, "včeraj je vprašal gospod nadporočnik Brankovič očeta, ali bi te dal njemu za ženo."

Nadini se ni nič izpremenil obraz: ni se zavzela, ni se prestrašila, mirno so gledale njene oči. Minile so njene sanje, zdaj je vseeno . . .

"Reci očetu, da ga vzamem, nadporočnika Brankoviča namreč!"

Govorila je tako jasno, da ji je mati verjela.

"Nadina!"

Samo poklicala jo je in sklenila je roke.

"Da, mama! Ako si ti oficirjeva žena, zakaj bi ne bila tudi jaz? Saj vem, da ima očka oficirje najrajši. In morda ustrežem s tem očetu bolj nego nadporočniku samemu."

"Vse to govoriš brez premisleka," je rekla mati, "ali taka vez ni za kratko časa, ampak ze zmeraj."

"Nič se ne boj, mama! Vse to vem: Kdor se poroči, se ne poroči za en dan, za dva ali za tri dni, temveč za vedno, do smrti. In kaj bi se bala, kaj bi premišljala? Prišlo je, torej naj se zgodi!"

Na vrt je prišel tudi oče. Radoveden je bil, kaj je opravila mati.

"No, Nadina," je klical že oddaleč, "kako je, kaj je?"

Namesto nje je odgovorila mati: "Nadina pravi, da se naj zgodi po tvoji volji."

"Ali ne tudi po njenem srcu?" je vprašal oče.

"Tudi, tudi!" je rekla Nadina.

In zdaj je bil Zavinščak najsrečnejši človek, tako je vsaj trdil. Njegovo ime ostane čisto, njegova čast neomađeževana. Ni mogel pričakati Brankoviča, zato je šel v njegovo sobo. Nadporočnik je še spal. Naglo je odprl Zavinščak vrata in ga zbudil.

"Moj zet, moj zet!" mu je klical z veselim glasom. Planil je k postelji, ga začel objemati in poljubljati.

Brankovič je dobil odgovor, kakršnega si je želel.

Tistega dne so obhajali zaroko. Pri obedu je Zavinščak vstal in govoril nadolgo in naširoko. "Življenje je boj, in mi smo vojaki, ki zmagujemo. Kdor nas premaga,

temu moramo dati, kar hoče imeti od nas. Poznal sem trdnjavo, ki je hranila v sebi dragocen zaklad. Prišel je junak in je vzal trdnjavo in zahteval od premaganega gospodarja oni dragoceni zaklad. Ta ga je ljubil, a dal mu ga je vendarle, ker je vedel ceniti junaštvo. In glejte! Ta zaklad je moja Nadina — in Jelko in Nadino so oblike solze — "in ta junak je nadporočnik Brankovič in tisti gospodar sem jaz. Zmagalo je njegovo junaštvo, zato mu dam zaklad, ki mi je drag in neprecenljiv, a dam mu ga vendarle, ker je treba ceniti junaštvo!" Končal je slikovito napitnico s tem, da je nazdravil ženinu in nevesti.

Zdaj je bila Brankovičeva dolžnost, da se je zahvalil. Poprijel se je Zaviniščakove prisposode in zagotavljal nevesto in njene starše, da bo znal kot navdušen oficir čuvati ta zaklad, ki mu ga ne more vzeti nobena sila. Njegova sablja bo porok za to.

Zaviniščak je kimal z glavo in si mel roke.

Brankovič je nazdravil staršem nevestinim.

Kmalu potem se je nadporočnik odpeljal, da uredi svoje stvari. Kadar se vrne, tedaj pride po Nadino in jo vzame s seboj.

Nadina se ni nič bala tistega dne. Tako je bila razpoložena, da se ji je zdelo, kakor da ga težko pričakuje. Kar je bilo od tistega dne naprej, je bilo vse potopljeno v globoki tajnosti. In to je bilo, kar jo je mikalo. Ničesar si ni obetala, ker je vedela, da je potem tudi razočaranje manjše. Ko je videla mati vdano in upokojeno hčer, se je tudi sama umirila in je pričakovala bodočnosti, hčerine sreče.

A eno si je takoj izprosila Nadina od matere. Bila je Meta. Z Nadino sta si bili prijateljici od njenih otroških nog, in Nadina je hotela imeti Meto s seboj. Ni ji mati odrekla, a tudi Meta je obljubila, da gre z njo, "in naj bo na konec sveta."

"Tako bom imela pri sebi vedno domačega človeka," je dejala Nadina.

Vedno je bila pri Meti. Z njo se je menila, kako si bosta opravili stanovanje, kako bosta lepo doma in kako se bosta pogovarjali o domu in o starših in o vsem, kar ostane tu, ko odideta oni dve.

Prišel je junak. Roman Brankovič je dospel. Zaviniščak si je dal napraviti čisto novo uniformo. Slovesnost je bila izredna, nobene take ne bo več. Zato so pokali na pristavi topiči, z gradu je vihrala dolga zastava. Naj ve Brankovič, da jemlje Zaviniščakovo hčer.

Kmalu popoldan po poroki sta se odpeljala Roman in Nadina. In tudi Meta je odpotovala z njima.

Praden pa se je Nadina poslovila od matere, jo je ta poklala k sebi v sobo.

"Med starimi papirji sem dobila to-le pismo," ji je rekla mati in ji izročila zapečateno pismo.

Nadina ga je vzela in brala na naslovni strani: "To pismo sme odpreti samo Friderika Zaviniščaka vnuk (Fricetovega otroka otrok), bodisi moškega ali ženskega spola."

Nadina se je nasmejala, in nasmejala se je tudi mati, rekoč: "Le vzemi pismo s seboj! Ako ti da Bog otroka, pa naj bere, kaj mu piše neznana roka."

Hči je položila pismo med svoje papirje in ga vzela s seboj.

V.

Po odhodu Romana in Nadine je navdajalo Zaviniščaka in Jelko neprijetno, težko čustvo. Bilo je jima tako, kakor bi storila slabo in krivično dejanje, ki se ne da ni zagovarjati ni opravičiti.

"Zdi se mi, da nisva storila prav," je rekla Jelka možu, "prehitro se je vse izvršilo."

Takisto je mislil tudi Zaviniščak, a ženi ni hotel tega razodeti. Ležalo mu je samo v srcu.

"Nobena dobrota ni prenačena," je tolažil ženo. "Nadina je zdaj na varnem, nobenega Dominika se ni več bati. In tako je očuvana tudi moja čast, čast mojega imena in stanu. Ni se nama bati nobenega presenečenja, nobene neprijetnosti."

"Vedno govoriš samo o časti! Ali pa ni tudi hčerina sreča očetova čast?" je vprašala Jelka.

"Saj to je tisto," je odgovoril Zaviniščak, "ako se ne čutim užaljenega na svoji časti, ako sem miren v svojem srcu, mi je to porok, da je zagotovljena Nadini srečna bodočnost, taka bodočnost, kakršno ji privoščiva in kakršno zasluži."

Temu napačnemu sklepanju ni Zaviniščak sam prav verjel. A njegova "oficirska čast" je bila toliko samoljubna, da bi žrtvoval tudi hčerino srečo, če bi bilo treba. Sicer je bil pa preverjen, da ne more Nadina z možem-oficirjem živeti drugače nego srečno. Vkljub tej misli se pa Zaviniščak vendarle ni mogel iznebiti tesnega čustva. Ogibal se je žene, ker se je bal, da bi zopet ne začela razgovora o Nadini. Še pogosteje kakor prej je zajahal konja in jezdil okrog brez namena in smotra, samo zato, da se razmisli in da mu ni bilo treba ostajati doma in gledati žalostnega Jelkinega lica. A kadar je jezdil po svojem posestvu, mu je bilo dolgočasno in samotno, ker ni bilo Nadine ob njegovi strani.

Jelka ni mogla nikjer dobiti razvedrila. Kamorkoli je pogledala, kamorkoli stopila—povsod je bilo prazno in puščobno, ker ni bilo nikjer Nadine. Če je kje zagledala kako njeno stvar, obleko, slamnik, čevlje, pletenje, se je naglo obrnila vstran, ker jo je vse to spominjalo hčere, ki je ni bilo nikjer. Kakor bi jo odnesli na pokopališče, in bi klicali materi ti ostanki, da je bila Nadina, a da je ne bo nikoli več nazaj. Odšla je, da se ne vrne. In tudi mati je kriva, da več ne pride!

Tudi mati je kriva! In zato je bila Jelka Zaviniščakova otožna. Nobenega veselja ni bilo zanjo.

Z možem je govorila malo. Hodil je svoja pota. Zdaj je bil sam, nobene druge skrbi ni imel, razen da je kratkočasil sebe. Še češče nego prej je hodil v Zagreb, da se je zabaval v družbi starih znancev in prijateljev. Zato je bilo treba denarja.

Treba je bilo denarja, ker je bilo veselo življenje drago. Svoj denar je dala Jelka hčeri, sebi je prihranila še toliko, da se ji ni bilo treba bati bodočnosti. Na moža se ni mogla zanašati, ker je poznala njegovo lahkomišelnost. Celu bati se je bilo, da bi kdaj ne bilo treba z njenim denarjem vzdrževati sebe in moža. Zato je začela Jelka po hčerinem odhodu skopariti, in Frici bi ne dobil od nje denarja, če bi jo prosil na kolenih.

Poizkušal je, a brez uspeha.

"Čemu stiskaš in skopariš," ji je dejal. "Ljudje se zgledujejo, a jaz ne morem nikamor. Obeta se mi starost, grša od mladosti."

Jelka se je delala, kakor da ga ne sliši.

"Nadina je preskrbljena," je začel iznova, "in prav neumno se mi zdi tako skopuško ravnanje. Ali naj prijemlje stari oficir za plug, da mu ostane denar, ki ga mora plačevati za hlapca? Tega pa tudi ne more živ človek zahtevati od mene, da bi dremal v samotni in da bi na stare dni ne imel ničesar od življenja. Ko bi vedel, da pride tako, bi se premislil, preden sem te vzeli!"

A tudi te besede niso nič izdale.

"Stari oficir—ha!" je tožil dalje Zaviniščak, "svetli gumbi in prazen žep! Žena mu pa čepi doma in grabi na kup. In kaj ima človek od vsega tega? Jezo in bridke dni! Hči je preskrbljena, a oče samotari in se ubija na kmetiji. Namesto sablje si opašem motiko, da bo sramota toliko večja!"

Zganila se je Jelka in je gledala moža.

(Dalje prihodnjič)

Slovenska Ženska Zveza izreka iskreno sožalje družini Brodnik iz West Parka, O., nad izgubo sina Edwarda, pretekli mesec. Mati, Mrs. Cecilia Brodnik je bila delegatinja na zadnji konvenciji, in je tudi tajnica podružnice št. 21.

TO OUR YOUNG MEMBERS

Marie Prisland, supreme president:

Happy New Year to all contributors of the English Section. The section has contained some interesting articles in the past year. Although we would like to have heard from more of our young members, we realize that with your interest, you will encourage more recognition for the organization on the part of the younger generation.

The Union was instituted by the older members; its future is up to you, dear young ladies. Some day the leadership of the Union will be in your hands. Therefore, it is important that you prepare yourselves for this work. It's our desire that you take these pages entirely upon yourselves. Make them such that they will satisfy you. Write just what might interest you most. With your enthusiasm you will invite other contributors. That we have many educated girls among our membership, I am assured any time I visit one of the branches. Now then, why shouldn't you write in to ZARJA and let others benefit by your education. For the first purpose and aim of our

SLU is to advance the cause of education and culture and the uplift of our community.

The campaign for new members is on. Up to now the contest for the first place was always between the branches led by the older members. Wouldn't it be the crown for this campaign if the "Golden Book of Merit" would be won by the only English conducted branch, No. 50? This could very easily happen, for you have a large field for new members in Cleveland. All you need is a lot of good will. I know that it would make the older members very happy if the first honors would go to you. It would also be very encouraging if some of our young ladies would receive the individual prizes for getting the most members. And this, not because of the prize, but to show that you know how to work for the good of the Union when the time comes. What do our attractive, young ladies say to this?

My sincere greetings to all who read or write in the English Section.

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

Branch No. 2, Chicago, Ill. — There'll be a lot of merrymaking on Jan. 14, the day of Zveza's seventh anniversary dance—two orchestras and an Old time waltz contest. Don't miss it.

For the names of the members on our new committee, look under the "Dopisi."

In the St. Stephen's Women's Bowling League, the Zveza team has been quite successful, holding second place. The team consists of the following members: Mici Koporc, Josephine Racic, Anna Kahovec, Christine Zefran and Anna Kosmach Jr.

Happy New Year!

Ann Kenig, Secretary.

Branch No. 12, Milwaukee, Wis. — Our important meeting of the year was held on Dec. 4. The same officers have been re-elected to lead us for another year in our ever growing lodge.

The Domača zabava on Nov. 11, was a success in every way and thanks are given again to everyone who helped put it over. We are planning

another one just before Lent, but the final reports are not out as yet. Be sure to watch for the date and place. Remember the fun we had at our last zabava?

The girls of this lodge are to have a glee club. There were only about 12 girls at the meeting who were interested, therefore no officers have been elected, or final plans made, but each girl is urged to come to our next meeting as the club will form and begin activities. If you have any interest in your lodge, you will make it your business to attend this meeting.

There may be some members who may have other suggestions beside the glee club, you are asked to present it and if there are enough interested in it, a new group may be formed.

Our next meeting will be held the second Monday, Jan. 8 instead of the first which is New Year's Day.

An orchid to you Cleveland, for your great drill team. We hope that before the year is over, we can step in with a team.

Frances Zager.

Branch No. 17, West Allis, Wis. — Our Sewing Club day has been changed to every second and fourth Wednesday at Mrs. Schlosar's home. Our bed spread is well on its way to completion. One of our members, Mrs. Jennie Florijan died Dec. 2, 1933. We extend our sympathy to her husband and son.

Our new officers for 1934 are: Mrs. J. Schlosar, president; Mrs. J. Schuster, vice president; Mrs. S. Moze, secretary; Mrs. J. Recelj, treasurer; Miss K. Horvath, assistant secretary; Mrs. A. Potochar, Mrs. T. Krapsh, Mrs. A. Floryanc, trustees; Mrs. M. Bozich, leader.

We are going to have a Card Party the third Sunday in January (21). Be sure to come, we would like to see all our friends attend.

At our next meeting we are going to have a Penny March to to reimburse our treasury.

We wish our sick members Mrs. Cerar, Mrs. Bizjak, Miss E. Krevl—quick recovery.

Our next meeting will be on Jan. 14, 1934, at 2:30 p. m. (time was

changed due to church service) in the church hall.

J. Imperl.

Branch No. 39, Biwabik, Minn. — I am writing to tell you of the success of our annual meeting which was held at the Park Pavilion, Wednesday evening, Dec. 13.

The most important factor of the meeting was the election of officers for the ensuing year. The following officers were elected: Mrs. Johanna Zallar, president; Mrs. Mary Strukel, vice president; Miss Catherine Tometz, secretary; Mrs. Gazella Kure, treasurer; Miss Josephine Zallar, sentinel; Mrs. Johanna Gerzina, Mrs. Anna Palisich Jr., Mrs. Julia Servatka, board of trustees.

After the election, President, Mrs. Johanna Zallar presented the S. Z. Z. pin, donated by Mrs. Priland, our supreme president, to Mrs. Mary Jacklovich as the member who has worked most diligently for the increase of the membership of our branch. Honorary mention should be given to Mrs. Johanna Zallar and Mrs. Mary Strukel, who also worked hard to increase the membership of our branch.

I take this opportunity in behalf of Branch No. 39 to thank these women, the officers of the past year, for their work, and also all the members who have attended the meetings during the past year, hoping that they will continue to do so. After the meeting, delicious refreshments were served.

Our meetings will be held the second Wednesday of each month at 7:30 in the Park Pavilion.

Catherine Tometz, Secretary.

Branch No. 46, St. Louis, Mo. — The St. Louis Branch wishes all the members of the Union, Happy New Year.

There was no meeting of the St. Louis Branch in December, and therefore all members are requested to be present at the January meeting. Election of officers will take place at this meeting and a Bunco Party and Luncheon will be held after the meeting. An admission of 10 cents will be charged for the Bunco Party and your friends are cordially invited.

Mary Speck, Secretary.

THIS 'N THAT ABOUT US

Branch No. 50, Cleveland, O. — By the time this goes to press, the holidays will be over and once more we'll be able to settle down to work. We haven't done very much this past month, as every member had Christmas on her mind, and what with shopping, dancing, parties and gifts, there wasn't much room left for anything else.

Our drill team is going strong, however, and our campaign for new members has been fairly successful, netting us nine new members. At the December meeting, it was decided to keep the campaign open until April, so, how about some more new members, girls? We can't let the other branches get ahead of us. Let's go out after new members and bring them in at the next meeting.

GREETINGS

I want to take this opportunity in wishing every one of you a most Happy New Year.

My New Year's wish is that our beloved SLU will enjoy the greatest year of prosperity it has ever had; that there will continue a broader expansion of our magazine, with more scribes contributing to our English section; and that there will be an endless initiation of new members to bring new blood into our organization. To our own Mrs. Priland, and every one of you, the very best of health and good cheer for 1934.

Mary Zore.

A HAPPY AND PROSPEROUS NEW YEAR TO ALL!

Josephine Erjavec.

Election of officers was held at the last meeting and the following officers were re-elected: Mary Marsich, president; Ursula Lushin, vice president; Jo Seelye, secretary; Jo Bencin, treasurer; Angela Hlabse, recording secretary; Sophie Posch, captain of drill team. The new sentinel is Mary Andelsen. The auditors are Josephine Tercek, Caroline Schmuck and Mary Andelsen. The entertainment committee consists of Frances Bencin, Molly Martincic, Mary Golob, Anna Pizem, Antonia Tanko and Emma Turk.

After the meeting, a Christmas party was held. The music was provided by the Misses Emma Kresse and Mary Andelsen, who played Hawaiian guitars—and can they play! Let's hear you oftener, girls! We certainly appreciate it. At this time Santa Claus presented each member with a dainty handkerchief. Refreshments were also served, consisting of a variety of cookies and lemonade.

That's about all for this time, folks. We'll be seeing you next month again, and now, here's a wish for a happy New Year to all the members of the SLU and their friends and families, from all the members of Branch 50.

YOUR FIRST IMPRESSION CLINCHES THE DEAL

You steal a glance into the mirror to see if you are really so devastating as you think. Give a last pat to your curls, and a littl tug to your wrap. What you see is very reassuring.

Perhaps you have kept him waiting, but "what's worth having, is worth waiting for," and you know you are decidedly worth having.

No one would ever recognize the hoiden who won that game in the afternoon, because tonight you are being merely decorative. You can't pop out of a shower and become a new person in a flash. It takes a great deal of secret experimenting,

and a little jacking up of your mental attitude. Those last minute changes are what I refer to—deciding on a new coiffure, a change in your make-up or a new decorate gown. They make you self-conscious and cause you to sneak into the rest room to look at your attire and toilet and wonder if everything is perfect—the result, a ruined evening.

It is quite obvious that all of us should experiment with the coiffure at least a few days ahead of time. Spend a conscientious hour in front of your mirror. Study yourself from all angles, get the "how of it" down pat, and when the big night comes, you can slip into your new personality—new to everyone, but yourself. You will know you are flawlessly groomed and then concentrate on having the best time of your life.

Don't slide into your dress and run. Swish around in your room. Practice in your gown so that you may acquire that certain poise, graciousness, calm that you admire so much.

How many times have you heard some one say, "Heavens, I can smell her coming?" Perhaps is a subtle thing—a faint whiff of an illusion coming to enhance you. Put on your perfume immediately after your bath. Put in on your shoulders at the nape of your neck and in the part of your hair. Then make-up, and by the time you have slipped into your gown, your perfume has become a part of you.

A wish girl uses one scent for all her soaps, creams, powders and perfumes. Too many scents are confusing. I would say that you use one that will suggest your own personality.

If you will follow these suggestions, you can rest assured that you are infallibly groomed without any "Faux pas."

Mary Zore Karl.

THE CORRECT THING

1. A girl may not refuse to dance with a man and then dance immediately with another. She may suggest stopping dancing at any moment. If she has enjoyed a dance she may say so naturally, but she never thanks a man for dancing with her; the favor is supposed to be on her side.

2. When taking one's seat at a table one takes up the napkin, and lays the napkin partly unfolded across the lap. The correct position is to sit rather erect, and when eating not to lean over the plate too far, but to raise the spoon or fork to the mouth, and not sit with bent shoulders.

3. A lady stands with her feet together, unless a different attitude is required in an athletic sport. When walking she never swings her arms and never looks down at her feet.

May happiness and prosperity be yours in the new year 1934.

Albina Novak, editor.

FACTS ABOUT DRILL TEAMS

Angela Hlabse

There are many beneficial aspects to a drill team. Those branches who are organizing teams now, will find this out as time goes on. Your meetings will become so much more interesting, your initiation of new members more dignified, more impressive. Perhaps you wonder in what ways a club can benefit by having a drill team. First, you draw the members together in a more secure harmony by their common interest in a team. Most girls, once they join a team, become very absorbed in it and as a rule stick to the club more faithfully.

Now, for a few things that a drill team can do. When a branch is initiating new members, have the drill team escort the members to the president and form an arch of flags, while the oath is taken. This little ceremony is simple, but it lends dignity to the occasion. Either American or Slovenian flags can be carried, or perhaps half of each.

When a celebration of any sort is taking place in a hall, the team stands at attention at each corner of the hall, and when officers or speakers are presented, a salute is given during the presentation.

For a team that is just organizing, it is well to practice marching until the team can march correctly and in unison. Heads must be held up, shoulders back, and the spine straight. This gives the team a military, precise look. White shoes and dresses are suggested, until such a time when the team desires to wear regulation uniforms. These are not at all expensive (No. 50 made theirs at a minimum cost).

When forming in line, the drill members stand according to height, and the shortest girls are usually first. An even number in the team is preferable, either four, eight, twelve or

sixteen. There are different kinds of drills for each team, so those of you who are interested, can write in and ask for more information. Drilling is not difficult; it becomes a pleasure after a team has become accustomed to it, and after one drill is learned, it becomes a simple matter to learn others.

We suggest that for a few weeks, the team hold practice once a week until they are organized and well versed in marching. Then floor work or drills can be taken up. We will be glad to suggest the kind of drill most suitable and appropriate to your teams, if you will write in and name the number of girls on the team. Let's hear from Wisconsin, Ohio, Illinois and you, Minnesota; all the states who have so many branches! Let's go!

Another new year is with us again, and once again we are ready to turn over a new leaf. As far as I know none of our enterprising statisticians has computed how many books could be made from the new leaves turned annually on Jan. 1, or how far they would reach if laid end to end—to the moon, I am sure. After they have done this, I wish they would take a few minutes and compute the combined length of time these resolutions are kept.

There is no question, but that the world would be a much better place in which to live if we would all carry out our resolutions not to do certain things. The greatest trouble seems to be in finding the particular things that we can give up. Most of us think we are so perfect that we have no besetting sin.

It might be a fine idea if I could make resolutions for my friends and neighbors. I can think of any num-

ber of things which my neighbors ought to do, or stop doing, and I am sure that if they would follow my advice, they would be much more congenial and pleasant.

But even though we joke about our resolutions, which are never kept more than 48 hours, and spend every New Year's Eve in more or less senseless hilarity, yet through it all there runs a strain of seriousness. There must, on this day, come to each of us the thought that another year has ended, with all its joys and sorrows, its triumphs and disappointments. What will the new year bring? Will it bring the success of our plans—the fulfillment of our dreams? Will it bring cessation of pain and sorrow—peace after storm?

I believe that there is not one of us but who in the depths of her heart, says at the beginning of a new year, "I will strive harder; I will do better; I will accomplish more in this year that is just commencing." And even though we do not realize all our hopes, we are better women for the thought and effort. It is true that resolutions foolishly or unwisely made and speedily broken, often result in more harm than good, because they tend to weaken the morale, but a genuine effort to better one's condition must prove beneficial to the individual and to society in general.

But now, we must not moralize—it is the time for rejoicing. The old year is ended; the bright new year, with all its possibilities for success and happiness, is before us.

And so I say to you my dear friends of the SLU, let us strive to attain the peak of perfection for our beloved organization, let that be our aim and end, for only in that spirit lies success and achievement.

FOR THE KITCHEN

CRACKER TORTA

6 eggs
1 c sugar
1 c of English walnuts (chopped fine)
8 soda crackers
1 t vanilla
1 t baking powder
½ t salt
Beat egg yolks until lemon color. Add sugar. Beat thoroughly. Add salt.

Roll crackers on a board with a rolling pin until very fine and mix with the rest of batter. Add walnuts chopped very fine. Stir.

Add baking powder and egg whites, beaten stiff. Pour into greased pan. Bake about 45 minutes. Remove from pan and ice if desired.

SLOVENIAN POTICA

1 yeast cake
1 p scalded milk
½ c butter
½ c sugar
6 c flour
1 t salt
1 egg
Make bread dough in usual way. Set to rise. Prepare filling; using:
1 pound walnuts
5 T butter
1 c sugar

Enough milk to make thin as batter. Cook until well blended, but do not boil.

When dough has doubled in bulk, roll and stretch on tablecloth similar to strudel dough preparation. Dough should be stretched very thin. Spread

with finely rolled graham crackers, light coating of cinnamon and sugar and nut mixture. Roll as in strudel making. Seal edges. Put in pan, shaping as desired. Brush with egg yolk. Let rise until light. Bake in a moderate oven for one hour.

(Cracker crumbs may be omitted.)

Pauline Susa,

Member of No. 10, Cleveland, O.

To make Zarja more interesting for every member, we are starting with this issue, to publish recipes also in English. Your contributions will be very much appreciated by all of us. Send them to the editors office.